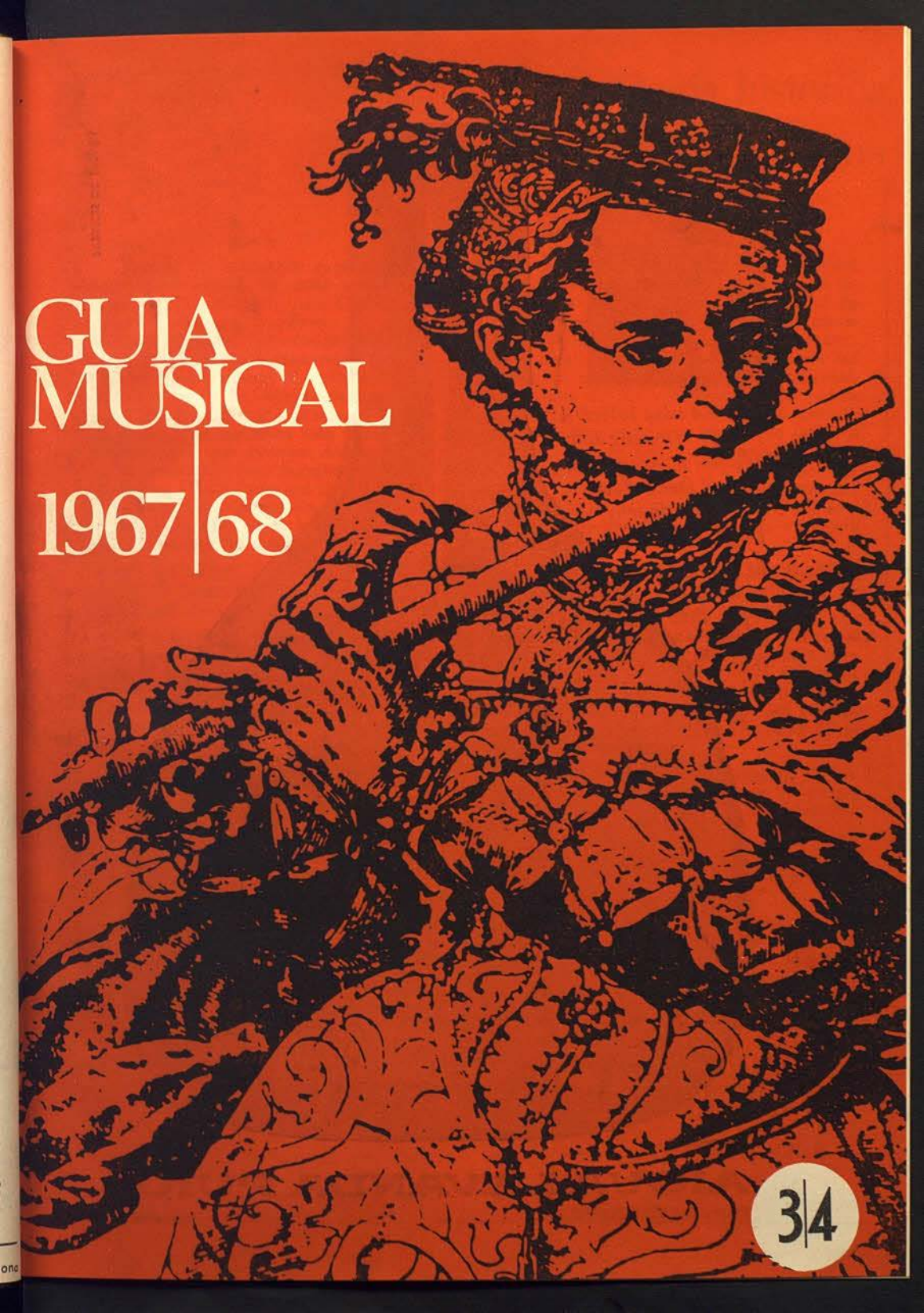

GUIA MUSICAL

1967|68

*AIGUA LAVANDA
PUIG, "Disseny Bar-
celona", premiada
amb el Delta d'Ar-
gent al disseny
perfecte.*

*El present que
es dóna i es
rep... amb
molta
il·lu-
sió*

Disseny: André RICAJO

AIGUA LAVANDA PUIG

Premi EUROSTAR 1966

PUIG BARCELONA

L'antologia històrica de la música catalana

Una de les indústries modernes que d'uns anys ençà ha experimentat un creixement més ràpid i sobtat, ha estat la del disc. Després de la inicial sorpresa causada pels invents de T. A. Edison, i de Charles Cros a darreries del segle passat, aquell prodigi de l'enginy humà que consisteix a reproduir la paraula i el so que en successives metamorfosis fou anomenat «Graphophon», «Gramofon», «Paleophon», «Gramola», «Vítrola», etc., passà un període d'estancament evolutiu amb un mercat més aviat discret. El pes de les plaques i llur escassa duració, eren un fre a l'expansió comercial i artística de l'invent. La incorporació de l'electricitat cap a 1930 i l'aparició de les «ràdio-gramoles» enfundades en unes greus i tristes carcasses estil tudor, no millorà gens la situació, perquè les plaques no encabien més música en el curs de les 78 revolucions per minut que era la velocitat a què giraven. Ara, quan en 1945 el micro-solc va fer la seva aparició, s'inicià la industrialització massiva de tocadiscos amb velocitats de 45, 33 1/2 i 16 revolucions per minut i amb l'aparició de la «Hi-fi» i les variants estereofòniques, aquell invent que havia tingut una existència precària i vegetativa es deixondí, i ha fet un estuf tan extraordinari, que avui no hi ha racó on no puguem registrar la presència d'un dels múltiples models en què ha cristal·litzat la seva expansió.

No cal insistir sobre la profunda repercussió social d'aquest canvi i del que significa, perquè és evident que ens trobem amb un poderosíssim instrument que en un país civilitzat pot constituir un importantíssim factor de difusió i de formació cultural.

Es amb plena consciència del que pot representar dintre la nostra cultura l'aparició d'una antologia històrica de la música catalana, que EDIGSA, una de les firmes catalanes editores de discs més responsables, ha decidit de portar a terme l'empresa de reunir en una obra sistemàtica i ordenada, titulada «Antologia històrica de la música catalana», una col·lecció de discs en els quals en unes gravacions acurades i pulcres són ofertes al públic les etapes més significatives i transcendents de l'evolució de la música en el nostre país.

Gràcies a aquesta iniciativa, hom pot disposar d'un extraordinari instrument de coneixement en posar-nos en contacte «permanent» amb allò que constitueix la nostra història musical, que fins ara, en molts aspectes, només era coneguda pels especialistes.

L'afecionat a la música descobrirà en l'Antologia la importància de la polifonia concertant del segle XVIII, la severa expressivitat de la Missa de difunts de Joan Cererols, o les pàgines més significatives de l'escola organística catalana de la mateixa centúria, fins avui pràcticament ignorades pel gran públic.

Igualment el qui s'interessa per l'evolució de la música actual a Catalunya, trobarà representada en l'Antologia les etapes definidores de les fases més recents del nostre quefer musical: la Renaixença (Alió i Morera), l'orfeonística, la presència de F. Mompou, les experiències de Robert Gerhard, les múltiples derivacions de les ensenyances de Talabull, i les pàgines més representatives de tots els compositors contemporanis.

Els millors intèrprets (cantants, conjunts o instrumentistes) han estat triats per a donar vida sonora real a les partitures dels nostres autors, la qual cosa determina la positiva qualitat i fidelitat de la realització «material» de l'execució de cada obra.

Pels criteris selectiu i ordenador i per l'indiscutible classe de les gravacions que es posen a l'abast del gran públic, estimo que l'Antologia és una prova de la nostra independència cultural que cal considerar d'interès nacional.

MANUEL VALLS

antologia històrica de la música catalana

Encara no fa dos anys, i precisament en aquesta sala tan plena de gloriosos records i de tan viva palpitació actual —centre principalíssim de les més importants manifestacions musicals del país—, vàrem presentar públicament la nostra col·lecció discogràfica ANTOLOGIA HISTORICA DE LA MUSICA CATALANA, amb una audició d'obres anònimes medievals i renaixentistes del «Llibre Vermell de Montserrat», del «Cançonier d'Upsala» i de Pere Albert i Vila, i d'altres de Joan Cererols, Narcís Casanoves, Lluís Millet, Enric Granados i Frederic Mompou, interpretades per Rosa Sabater, Montserrat Martorell, Montserrat Torrent, Josep Trotta, i la Coral Sant Jordi que dirigeix Oriol Martorell; aquell breu panorama antològic de la nostra història musical i els dos primers discos editats simultàniament («L'orgue del Vendrell» i «Música profana a Montserrat») eren una mostra ben palesa, ja, de les nostres intencions i dels criteris que ens havíem imposat en iniciar la nostra tasca. Aquestes intencions i aquests criteris podem resumir-los així: d'una banda, l'ANTOLOGIA ha de proporcionar al nostre públic una recopilació ben triada d'allò que hi ha de millor en la rica tradició musical de Catalunya i que, fins ara, mai no ha estat recollit en forma pensada i coherent; d'una altra banda, l'ANTOLOGIA ha d'aplegar la més destacada producció musical catalana dels nostres dies. Tradició i actualitat queden, d'aquesta manera, unides en una mateixa col·lecció que, en ser acom-

plerta d'acord amb aquells criteris constituirà una autèntica «opera magna» de la nostra música.

Però a més, ara, després d'aquesta vintena de mesos transcorreguts i, sobretot, després dels deu discos ja publicats, dels altres que s'anuncien per ben aviat, dels projectes en curs de realització i d'estudi, i —no caldria ni dir-ho— del ressò cordial i encoratjador que ha despertat en tothom aquesta col·lecció (posat clarament de manifest en els quatre Grans Premis del Disc obtinguts en tan curt espai de temps), ens adonem més que mai de la gran responsabilitat de la nostra tasca i sentim molt vivament que aquest ressò és del tot precís que es concreti en un autèntic diàleg i col·laboració. No hi ha dubte que una manera molt eficaç de materialitzar-lo seria fent que les files dels subscriptors de l'ANTOLOGIA creïessin i augmentessin sense parar, però essent com és un aspecte tan important —l'ANTOLOGIA, per a poder mirar amb serè optimisme i sense inquietuds el futur hauria de doblar, almenys, el seu nombre actual de subscriptors—, potser encara ho sigui més el fet de sentir ben directes i sinceres les vostres reaccions, els vostres suggeriments, les vostres crítiques constructives. L'ANTOLOGIA ha d'ésser, de veritat, el resultat de l'esforç de tots; un qualificat i exigent Equip de redacció (Oriol Martorell, Salvador Gratacòs, Antoni Ros-Marbà, Antoni Sàbat, Matilde Sal-

vador, Jordi Sarsanedas, i Pau Valls) ens ha de representar a aquests tots i ha d'actuar i de treballar en nom nostre, però —repetixo— això no ens eximeix de la nostra responsabilitat, que podem complir des d'angles molt diversos, sota la presidència que tant ens honora de Pau Casals, identificats amb aquell principi de servei en pro de la nostra cultura expressat de diferents maneres des dels inicis de la nostra feina, i amb aquella frase amb la qual, el març de l'any passat, encapçalàvem la nostra presentació: «Amb l'ANTOLOGIA «Edigsa» ret tribut d'homenatge a tots aquells qui han fet i fan que la música dels països catalans sigui un dels nostres patrimonis artístics més vius i rics.»

Aquests deu primers volums, de tots els quals n'estem prou orgullosament contents, haurien de confirmar sense dubtes aquella fe cega i plena d'entusiasme que havíem dipositat en els realitzadors de l'ANTOLOGIA; era molt difícil i complex donar per endavant un pla detallat i concret de tots els nostres projectes. Fins i tot encara avui no és gaire fàcil de precisar —perquè en la nostra tasca intervenen massa factors aliens a la nostra voluntat, possibilitats i anhels— un pla rigorós i estructurat d'allò que en podríem dir l'índex de l'ANTOLOGIA. Però si en algun moment ens pot semblar que els

discos van sortint una mica anàrquicament, podem estar ben segurs, en canvi, que de cap manera és aquesta la direcció que es segueix i que l'ANTOLOGIA és com un invisible mosaic les petites peces del qual van dibuixant, borrosament encara però seguint un pla conscientment determinat, el panorama dels nostres passat i present musicals.

Com ens deia Pau Casals, «en el nostre país, la música, tan arrelada en l'ànima del poble —creador de melodies incomparables, com la tan estimada de «El cant dels ocells»— al llarg dels temps ha donat al món —amb compositors, intèrprets i estudiosos— noms de gran relleu universal». I el nostre propòsit és, simplement, recollir i difondre per mitjà del disc aquests valors. Per portar a terme aquest ferm propòsit cal que ens sentim ben a la vora els uns dels altres, que caminem seguint la mateixa ruta, que cerquem ben junts idèntics fins, que ens encomanem mútuament l'optimisme més entusiasta i que treballem sempre amb un irreductible criteri d'exigència i de perfecció. Cal, en definitiva, que ens sentim lligats en la tasca de seguir fent el nostre país.

Salvador CASANOVAS i MARTI

DISCOS DE PROXIMA PUBLICACIO

ahmc 10/21

ORFEO CATALA

CONCERT LLUIS MILLET

amb algunes de les obres més significatives de l'emotiu Concert-Homenatge del dia 18 d'abril de 1967

Direcció: LLUIS M. MILLET

En un dels primers discos de l'Antologia Històrica de la Música Catalana no podien faltar-hi ni les veus de l'Orfeó Català ni les obres del seu fundador.

ahmc 10/32

LITERATURA CONTEMPORANIA PER A VIOLÍ

NARCIS BONET (n. 1933): Danses llunyanes
JOAQUIM HOMS (n. 1906): Sonata per a violí sol
FREDERIC MOMPOU (n. 1896): Elegia
XAVIER MONTSALVATGE (n. 1912): Sketch
ANTONI ROS-MARBA (n. 1937): Nocturn
MANUEL VALLS (n. 1920): Tres invencions

XAVIER TURULL, violí
al piano: ANGEL SOLER

La quasi totalitat d'aquestes obres —d'estils i temperaments tan diversos— són dedicades al propi Xavier Turull, sempre disposat a donar a conèixer la música catalana del nostre temps.

ahmc 10/52

ANTONI SOLER (1729-1783)

Els dos primers «Quintets per a instruments d'arc i orgue o clave obligat»

MONTSERRAT CERVERA i ANDREE WACHSMUTH, violins
ANDRE VAUQUET, viola
MARCAL CERVERA, violoncel
CHRISTIANE JACCOTTET, clavicèmbal

Cinc instrumentistes de primeríssima qualitat, acostumats a fer música de cambra junts, reunits a Ginebra per a gravar els meravellosos Quintets del pare Antoni Soler.

ahmc 10/71

Primera gravació de les més importants obres simfòniques de

JULI GARRETA (1875-1925)

Pastoral (poema simfònic) i Suite en sol

Orquestra Simfònica Catalana
Direcció: ANTONI ROS-MARBA

Pau Casals
Isla Verde K 2 - K 3
Santurce. Puerto Rico

La música es una manifestació espiritual de l'ànima humana. En el nostre país, la música, tan arrelada en l'ànima del poble - creador de melodies incomparables, com la tan estimada de "El Cant dels Ocells" -, al llarg dels temps ha donat al món - amb compositors, intèrprets i estudiosos - noms de gran relleu universal.

D'aquí, que el propòsit d'aplegar en una col·lecció antològica les millors i més representatives mostres de l'art musical dels països i dels homes catalans, és una de les més lloables tasques que podia emprendre, avui dia, una casa discogràfica catalana, que per tant, mereix tota l'ajuda que des de qualsevol angle se li pugui prestar.

Amb veritable goig faig vots perquè l'Antologia Històrica de la Música Catalana sigui, ben aviat, un dels monuments més representatius del nostre geni artístic.

Pau Casals

antologia històrica de la música catalana

- una autèntica història —viva, palpitant— de la música als països catalans, des de l'edat mitjana als nostres dies.
- una col·lecció discogràfica, única al món, que tard o d'hora haureu de tenir.

Tots els qui, en un sentit o un altre, estem units a la història del nostre país —estudiant-la, vivint-la, forjant-la— hem de saludar amb la més alta joia... una obra com l'Antologia Històrica de la Música Catalana... Per tot allò que la música enclou d'evocació de l'ànima d'un poble i de l'essència de la terra que el sosté i del paisatge que el façona, d'estímul també i d'intensificació del lligam entranyable entre l'home i el país, l'abast n'apareix transcendentalment acrescut. Per això i pels elements que en garanteixen alhora l'excellència i l'èxit —presidència de Pau Casals, noms dels especialistes que la dirigeixen i que hi col·laboren— podem esperar que aquesta Antologia discogràfica serà ben aviat, motiu d'orgull i de complaença per a tots els catalans... No podem deixar de donar-li la nostra adhesió cordial i el nostre suport decidit.

FERRAN SOLDEVILA

... Heus ací, doncs, els màxims sobresortints de l'any [1966]:
a) Edigsa ha començat l'edició de l'Antologia Històrica de la Música Catalana, i els seus discos amb què acabem l'any palesen a bastament la riquesa que Oriol Martorell i companyia estan vertebrant d'una manera tan acurada. Una cultura és —cal que ho sigui— un cosmos complet, i la nostra és incomprendible sense aquests sons que neixen del poble, on els va anar a cercar Alió, i arribem al refinament de Mompou, però que són fruit d'una tradició, com demostren Cererols i l'Escola de Montserrat, i s'endinsen cap al futur per obra d'un català com Robert Gerhard...

JOSEP FAULI

... Cap família catalana que pròpiament ho sigui no podrà prescindir d'aquesta col·lecció... Al costat del *Diccionari* de Pompeu Fabra, de la *Història de Catalunya* de Ferran Soldevila, o dels poemes de Salvador Espriu, caldrà guardar un lloc per a la nostra música, que s'anirà materialitzant en un disc que ens ajudaran a completar el nostre univers cultural, més o menys important que uns altres, però que és el nostre per una força natural irrenunciable... L'empresa és ambiciosa, però el nom d'Oriol Martorell a la direcció és una garantia d'eficàcia que inspira confiança. La seva dedicació a la música i a la nostra cultura amb constant entusiasme és un aval inqüestionable. Cal només esperar que l'Antologia Històrica de la Música Catalana tindrà l'acolliment que mereix per convertir-la en allò que ha d'ésser: una obra de tots.

SEBASTIA BENET

-
- *Gran Premi del Disc Català 1966*: L'Orgue del Vendrell. Obres simfòniques de R. Gerhard. Música profana a Montserrat.
 - *Gran Premio del Disco 1966*: Obres simfòniques de R. Gerhard.
 - *Gran Premi del Disc Català 1967*: Música actual per a flauta.
 - *Gran Premio del Disco 1967*: L'Orgue de Maó.

ORIOI MARTORELL

L'Antologia Històrica de la Música Catalana, que per simplificar, anomenem l'AHMC, és avui, en el món, l'obra de recopilació discogràfica més important d'un nucli local. L'Oriol Martorell és un dels seus impulsors, capdavanters, assessors i no sé quantes coses més. Aquestes mateixes i encara ampliables activitats, les dedica a moltes altres facetes de la Música, unes ben conegudes, d'altres no tant, però en conjunt, moltes.

—D'entre tot el que fas, quin lloc ocupa l'AHMC?

—Veritablement, l'Antologia és una de les coses que faig amb més il·lusió (això no vol pas dir que no me'n faci moltes d'altres) i que no solament és una de les que m'ocupa més temps, sinó, sobretot, una d'aquelles a les quals em lliuro més intensament. De totes maneres, no m'agrada gens dir que **faig**: estaria millor dir: **fem**, perquè és una veritable tasca col·lectiva: l'equip de redacció, els companys d'Edigsa, tots els múltiples col·laboradors, i, també, totes aquelles persones que ens ofereixen suggeriments, ajuda i que ens critiquen en un o altre sentit. Fins i tot m'agradaria que ningú no tingués gens ni mica de por d'adreçar-nos aquestes crítiques... Totes les opinions que rebem, són curosament estudiades i ens mereixen la màxima atenció. L'AHMC ha d'ésser una obra de tots i per a tots. El criteri bàsic que presideix la nostra tasca —i que l'ha feta possible— és un íntim esperit de servei a l'art i a la cultura catalanes.

Els deu discos sortits fins ara, no donen una mica la impressió d'anarquia en la programació?

—Potser sí, però pensa que només són deu, que responen a una estructura molt més àmplia (a fi de comptes, és l'estructura de la història musical de les terres catalanes, llibre que, paradoxalment, encara no està escrit o, almenys, publicat) i que llur ordre d'aparició respon a molts factors sobre els quals, ben sovint, la nostra influència només és mínima: contractes anteriors dels artistes, diferent estadi de la investigació segons les èpoques i els gèneres, materials disponibles, etc. És un assumpte molt més complex del que hom pot imaginar.

—Esteu contents de la marxa de les vendes?

—És un problema del qual jo prefereixo no parlar: ja tinc prou feina amb els aspec-

tes musicals. Ara bé, aprofitaré la teva pregunta per dir que una de les maneres que molta gent pot tenir per a col·laborar amb l'AHMC —i per tant, de millorar-la— és fent-se'n subscriptor. Com més en tinguem, més ambicions que ara poden semblar descabellades, podrem portar a terme.

—De quin disc estàs més content?

—Això sí que no t'ho puc dir: pensa que els considero tots una mica fills meus. Per tant, a tots hi veig unes gràcies concretes... i un defecte que miro de dissimular i que, sobretot, em serveixen per a intentar no ensopegar de nou amb les mateixes pedres. Potser et podria dir que els discos que en aquest moment m'interessen i em preocupen més són els que estan en període de gestació.

—Quins són?

—La resposta exigeix diferents apartats: Primer, n'hi ha uns ja gravats i que falta ben poc perquè surtin al carrer; em refereixo, concretament, als de les obres simfòniques de Juli Garreta, de l'Orfeó Català en homenatge a Lluís Millet, i al de Xavier Turull amb música violinística contemporània. Després, hi ha tota una sèrie de gravacions en procés de realització o d'estudi: quintets del pare Antoni Soler, música de cambra medieval i renaixentista, teatre medieval, danses i cançons tradicionals, «El Giravolt de Maig» de Toldrà, recitals de piano i de guitarra, música coral —des de Clavé i l'escola de l'Orfeó Català fins als autors d'avui— lírica valenciana, etc. I, finalment, un fitxer enorme (que cada dia creix), ple de noms d'autors, d'obres i d'interprets, d'idees i de projectes. Anar acumulant dades no és pas gaire difícil: allò que sí que ho és, en canvi, és anar planificant-les, estructurant-les i classificant-les, i, sobretot, buscar el major equilibri possible entre èpoques i estils, gèneres i tendències...

—Fins ara, com has solucionat aquest problema d'equilibri?

—Doncs... no sé què dir-te. A mi em sembla que l'Antologia ha de ser històrica però no arqueològica i, fins a cert punt, els deu discos sortits donen una certa idea d'aquest criteri: n'hi ha sis d'èpoques més o menys llunyanes (del segle XVI fins a Enric Morera) i quatre de música contemporània. Però hi ha gent que ens critica que ens

dediquem massa a la música actual i d'altra —molta més de la que et puguis pensar!— que ens diu exactament tot el contrari. I si segueix preocupant-te aquest problema, tu mateixa examina i analitza tots els noms dels discos-projecte a punt de sortir que t'he anomenat abans...!

—Alguna cosa més?

—Potser sí: senzillament, insistir perquè tothom que comparteixi els mateixos sentiments que a nosaltres ens han fet emprendre i tirar endavant aquesta obra quasi quimèrica —i em sembla que no cal pas que els precisi— no ens deixin sols i no s'es-

tiguin de fer-nos arribar ni els seus criteris ni el seu suport.

Com veureu, l'ORIOL MARTORELL té sempre moltes coses per dir. Només cal embalar-lo i això no costa gaire, tocant-li els temes que l'apassionen.

L'Antologia no és un somni, bonic i irrealitzable, sinó una magnífica realitat, que anirà fent-se més i més tangible, amb el lliurament dels homes que la porten a terme i la col·laboració dels qui de veritat s'interessen per la nostra cultura musical passada, present i... per ara, futura.

M. T. GIMENEZ

antologia històrica de la música catalana

PETIT VOCABULARI DELS DISCOS PUBLICATS I EN CURS DE PUBLICACIÓ

«A UN ROSER». Cançó de Trinitat Catasús i Enric Morera.

ALAVEDRA, JOAN. Escriptor i publicista, autor del text de l'oratori «El Pessebre», de Pau Casals.

ALBALADEJO, SÒNIA. Soprano solista de l'Orfeó Català.

ALIO, FRANCESC. Compositor i un dels principals revaloritzadors, en el moment de la Renaixença, del nostre cançoner tradicional.

«ALLEGRO». Primer temps de la «Sonata número 1» (1951), d'Àngel Cerdà.

ALPISTE, JOSEP M. Violinista; concertino de l'Orquestra Ciutat de Barcelona i membre del conjunt «Diabolus in Musica».

«AMICUS MEUS». Responsori de Setmana Santa de Narcís Casanoves.

ARMENGOL, MIQUEL. Percussionista; membre de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

ARMENGOL, ROBERT. Percussionista; solista de l'Orquestra Ciutat de Barcelona i membre del conjunt «Diabolus in Musica».

BADIA, CONXITA. Soprano; especialitzada sobretot en el «lied»; deixeble d'Enric Granados; molts compositors catalans li han dedicat les seves cançons.

BAIXÓ. Antic nom donat a l'actual fagot.

BARDOLET, SEBASTIA. Monjo de Montserrat, musicòleg i director.

BATLLE, FRANCESC. Tècnic de gravacions discogràfiques.

BENGUEREL, XAVIER. Compositor; autor de «Cantata d'Amic e d'Amat», «Simfonia per a un festival», «Paraules de cada dia», etcètera.

BERNBACHER, KLAUS. Director d'orquestra alemany, decidit peoner de la música nova. «**BIPOLAR**». Obra per a piano de Josep Casanovas, estrenada en el II Festival Internacional de Música a Barcelona (1964).

BONET, NARCÍS. Compositor; autor de «Missa in Epiphania Domini», «Homenatge a Gaudí», «Pell de brau», cançons, etc.

BRUNA, PAU. Compositor del s. XVII, d'origen català, conegut amb el sobrenom del «Cec de Daroca».

BUSTAMANTE, MARIA DEL CARMEN. Soprano; actuacions al Liceu i als Festivals Internacionals de Barcelona, i a Itàlia, Àustria i Suïssa.

CABANILLES, JOAN BAPTISTA. Compositor valencià del s. XVII, un dels més grans noms de la història musical als països catalans, sobretot en la literatura organística.

«CALIGAVERUNT OCULI MEI». Responsori de Setmana Santa de Narcís Casanoves.

«CANÇÓ DE LA FESTITXOLA». Cançó de Josep Carner i Cristòfor Taltabull.

«**CANÇONS I DANSES**». Col·lecció d'obres per a piano de Frederic Mompou; possiblement són les seves pàgines més divulgades i conegudes.

«**CANÇONS POPULARS CATALANES**». Recull de melodies tradicionals, harmonitzades per a veu i piano, publicat en 1891 per Francesc Alió.

«**CANÇONS XINESES**». Col·lecció de cançons de Cristòfor Taltabull, basades en textos d'antics poetes xinesos en versions catalanes de Josep Carner.

«**CANTICUM AMORIS**». Motet eucarístic de Lluís Millet, dedicat a uns seminaristes francesos i publicat a París l'any 1925.

«**CAP AL TARD**». Cor a veus iguals, lletra i música de Lluís Millet.

CAPELLA DE MÚSICA DE MONTSERRAT. Conjunt coral dels monjos montserratins, de secular i gloriosa tradició i fama.

CARBONELL, JOAN. Fagotista; professor al Conservatori del Liceu i a l'Escolania de Montserrat; solista en conjunts de cambra i simfònics.

CASALS, PAU. Figura cabdal de la música i de la cultura catalanes, considerat universalment com el millor violoncellista de tota la història musical; president de l'Antologia Històrica de la Música Catalana.

CASANOVAS, JOSEP. Compositor, crític i comentarista; autor, principalment, d'obres de cambra, pianístiques i «lieder».

CASANOVES, NARCÍS. Monjo de Montserrat i un dels compositors més importants del nostre s. XVIII; autor de moltes obres per a instruments de teclat i corals, «a capella» o concertants.

«**CATERINA D'ALIÓ**». Una de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

«**CELLULES**». Sèrie d'obres pianístiques de Joan Guinjoan.

CERCÓS, JOSEP. Compositor; autor de cançons sobre textos de Rilke i Salvat-Papasseit, d'obres pianístiques, de cambra, simfòniques, etc.

CERDA, ÀNGEL. Compositor; autor de diverses Sonates (piano, i violoncel i piano) i «Divertiments», la Suite «Platero y yo», etc.

CEREROLS, JOAN. Monjo de Montserrat i una de les més grans figures de la música catalana del s. XVII; les obres que d'ell hom conserva (totes elles corals i sobre textos litúrgics o religiosos) així ho testimonien.

CERVERA, MARÇAL. Violoncellista; professor al Conservatori de Lausanne i membre del «Quartet Brahms» i de l'«Ensemble Baroque» de Lausanne; actuacions a tot Europa i Amèrica.

CERVERA, MONTSERRAT. Violinista; membre del «Quartet Brahms»; resideix a Roma, fou fundadora del conjunt de cambra «I Musici» i ha actuat a tot Europa, Amèrica i Àfrica.

CERVERA, ERNEST. Professor de piano, director de conjunts corals i harmonitzador de moltes melodies tradicionals.

CHARLIN, ANDRÉ. Tècnic francès de gravacions discogràfiques.

CHRISTEN, ACHILLE. Tècnic suís de gravacions discogràfiques.

COMELLAS, JOAN. Compositor; autor de les suites coreogràfiques «La Rambla» i «L'envelat», música de cambra, pianística, cançons, etc.

«**CONCERT DE BAIXO**». Obra d'Anselm Vio-la, única partitura concertant que es conserva de l'escola montserratina.

«**CONCERT PER A DUES FLAUTES**». Obra de Xavier Benguerel, estrenada (1962) per Jean-Pierre Rampal i Salvador Gratacós.

«**CORAL A BOCA CLOSA**». Cor d'homes, de Lluís Millet, transcrit a veus mixtes per Lluís M. Millet.

CORAL SANT JORDI. Fundada (1947) i dirigida per Oriol Martorell; pertany al Cercle Artístic de Sant Lluc de Barcelona i a la Federació Europea de Joves Corals.

CUSIDÓ, ANDREU. Clarinetista especialitzat en el clarinet-baix.

«**DANSES LLUNYANES**». Quatre danses (1953), -er a violí i piano, de Narcís Bonet: «De muntanya», «De tardor», «De flabiol» i «De moreria».

«**DON QUIXOT**». Ballet de Robert Gerhard, estrenat (1950) al «Covent Garden» de Londres per la companyia del «Sadler's Wells».

DORATI, ANTAL. Director d'orquestra hongarès; resideix a Nordamèrica i gaudeix, universalment, de gran celebritat.

EDIGSA. Editora de l'Antologia Històrica de la Música Catalana, que, segons Pau Casals «...és una de les més lloables tasques que podia emprendre, avui dia, una casa discogràfica catalana...»

«**EL BON CAÇADOR**». Una de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

«**EL CANT DE LA SENYERA**». Himne de l'Orfeó Català i dels Orfeons de Catalunya; lletra de Joan Maragall i música de Lluís Millet.

«**EL CANT DELS OCELLS**». Una de les més belles i conegudes nades catalanes; harmonització de Lluís Millet.

«**EL MESTRE**». Una de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

«**EL NOI DE LA MARE**». Cançó de bressol, també dins de la col·lecció de Francesc Alió.

«**EL PARDAL**». Una altra de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

«**EL PASTORET**». Cançó tradicional harmonitzada per Lluís Millet.

EL VENDRELL. Ciutat del Baix Penedès, en l'església parroquial de la qual hi ha un magnífic orgue del s. XVIII.

«**ELEGIA**». Transcripció de Xavier Turull, per violí i piano, de la cançó «Damunt de tu només les flors» de Josep Janés i Frederic Mompou.

ELIES, JOSEP. Compositor i organista dels s. XVII-XVIII, considerat pels seus contemporanis com un dels més grans mestres de llur època.

«**ELS FADRINS DE SANT BOI**». Una de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

ESCOLANIA DE MONTSERRAT. Celeberrim conjunt coral infantil, de l'Abadia de Mont-

serrat, de secular i gloriosa història i reconeguda vàlua.

ESTRADA, GREGORI. Monjo de Montserrat, musicòleg, organista i compositor.

«**ESTRUCTURA IV**». Obra per a piano de Xavier Benguerel, composada en 1966.

«**ESTUDI**». Obra per a piano de Josep Cercós, composada en 1966.

FORNAS, JORDI. Dissenyador; responsable de la presentació gràfica dels discos de l'Antologia Històrica de la Música Catalana.

FREIXANET. Compositor i organista del segle XVIII, del qual només es coneix alguna obra i no se'n té cap notícia biogràfica.

GARCIA-ASENSIO, ENRIC. Director d'orquestra valencià, titular de la Simfònica de la RTVE; premis RAI de Roma, Acadèmia Chigiana de Siena, i «Dimitri Mitropoulos» als Estats Units d'Amèrica.

GARRETA, JULI. Compositor empordanès, mort prematurament en 1925 quan més podia esperar-se de la seva prodigiosa intuïció i temperament; autor de sardanes modeliques i d'importantíssimes partitures simfòniques.

GERHARD, ROBERT. Compositor actual, nascut a Valls però que resideix a Anglaterra des de fa prop de trenta anys; fou alumne de Granados, de Pedrell i de Schönberg; figura d'autèntic relleu internacional.

GOLS, MARCAL. Director d'orquestra, titular de la Filharmònica de Las Palmas de Gran Canària, on, a més, aconsegueix tasques pedagògiques.

GRATACÓS, JAUME. Tècnic de gravacions discogràfiques.

GRATACÓS, SALVADOR. Flautista de sòlid prestigi; ha actuat a França, Anglaterra, Alemanya i Suïssa; membre de l'Equip de redacció de l'Antologia Històrica de la Música Catalana.

GUINJOAN, JOAN. Compositor, crític i comentarista; director i fundador del conjunt «Diabolus in Musica», divulgador d'obres contemporànies i experimentals.

HOMS, JOAQUIM. Compositor; moltes de les seves obres poden adscriure's a les tendències de l'escola dodecafònica vienesa; autor de diversos Quartets i moltes obres instrumentals i vocals.

IBÁÑEZ, M. LLUISA. Arpista; membre del conjunt «Diabolus in Musica».

JACCOTTET, CHRISTIANE. Clavicembalista suïssa, professora del Conservatori de Lausanne i membre de l'«Ensemble Baroque» de la mateixa ciutat.

«**JOVENIVOLA**». Cor a veus iguals, lletra i música de Lluís Millet, transcrit a veus mixtes per Lluís M. Millet.

«**L'ENTERRAMENT**». Cançó d'Emili Guanyabents i Enric Morera.

«**L'ESTUDIANT DE VIC**». Una de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

«**L'OMBRA DEL TARONGER**». Cançó de Josep Carner i Cristòfor Taltabull.

«**LA CABANA**». Cançó de Josep Carner i Cristòfor Taltabull.

«**LA COLLEGIALA MATINERA**». Cançó de Josep M. López-Picó i Enric Morera.

«**LA DAMA D'ARAGÓ**». Cançó tradicional harmonitzada per Lluís Millet.

«**LA NOIA DE L'EMPORDA**». Una de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

«**LA NOVA AMIGA**». Cançó de Josep M. de Sagarra i Enric Morera.

«**LA PLOMA DE PERDIU**». Una de les «Cançons populars catalanes» de Francesc Alió.

«**LE GRILLON**». Una de les «Cançons xineses» de Cristòfor Taltabull.

«**LLENO**». Terme castellà utilitzat per a denominar obres en les quals el joc ple de l'orgue té molta importància.

«**LLIBRE D'ALQUÍMIES I**». Col·lecció de set peces per a piano, de Jaume Padrós, estrenada a Barcelona el 1963.

LLORENC, JOSEP. Percussionista.

LOPEZ, MIQUEL. Escolà i monjo de Montserrat, dels s. XVII-XVIII; compositor i organista, teòric i pedagog.

«**MAGNIFICAT**». Obra concertant per a solistes, doble cor i orquestra de cambra de Josep Antoni Martí.

MANÉ, JOSEP. Tècnic de gravacions discogràfiques.

MAO. Ciutat de Menorca, on en l'església parroquial de Santa Maria, hi ha un magnífic orgue de principis del s. XIX.

MARILL, JAUME. Intim coneixedor de l'obra de Juli Garreta.

MARTÍ, JOSEP ANTONI. Monjo de Montserrat, del s. XVIII, l'obra del qual —com a compositor, director i pedagog— va renovar l'escola musical de cenobi benedictí.

MARTORELL, ORIOL. Director de l'Antologia Històrica de la Música Catalana i de la Coral Sant Jordi; llicenciat en Història i comentarista musical.

MARTORELL DE CORNUDELLA, MONTSE-RRAT. Contralt; actuacions a Itàlia, Bèlgica, Suïssa i França; Premi d'interpretació al 1er Premí del Disc Català (1967).

MASON, COLIN. Musicòleg anglès.

«**MELANGIA**». Cançó d'Ignasi Iglésias i Enric Morera.

MELIS, ANTONI. Trompa; membre de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

MENALT, GABRIEL. Compositor i organista mataroní del s. XVII; fou organista i mestre de capella a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona.

MESTRES QUADRENY, JOSEP M. Compositor adscrit a les més avançades tendències; autor de «Triade per a Joan Miró», «Tramesa a Tàpies», etc.

MILLET, LLUIS. Fundador de l'Orfeó Català i impulsor del moviment orfeònic del nostre país; una de les personalitats cabdals de la música i de la cultura catalanes del seu temps; compositor de música coral; fou director de l'Escola Municipal de Música de Barcelona.

MILLET, LLUIS M. Director de l'Orfeó Català des de 1946; compositor i professor del

Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

«**MISSA DE DIFUNTS**». Una de les obres més representatives del cèlebre Joan Cerebols.

MOMPOU, FREDERIC. Compositor dedicat principalment a la literatura pianística i al «lied»; un dels noms més il·lustres de la música catalana actual.

MONTSLAVATGE, XAVIER. Compositor, crític i comentarista, d'una gran influència en el nostre ambient musical; autor d'òperes i ballets, música simfònica i de cambra, cançons, etc.

MORENO, SALVADOR. Compositor i assagista mexicà; fou deixeble de Taltabull; autor de l'òpera «Severino», i de cançons, etc.

MORERA, ENRIC. Compositor i director; un dels més vigorosos representants del renaixement musical català de la segona meitat del s. XIX; fou director de l'Escola Municipal de Música de Barcelona; autor molt prolífic; música escènica, de cambra, coral, simfònica, «lieder», sardanes, etc.

«**NOCTURN**». Obra per a violí i piano, d'Antoni Ros-Marbà.

OCHOA DE OLZA, JOSE LUIS. Baix; actuacions a Alemanya, Anglaterra, França, Suïssa, Àustria i Amèrica del Sud.

OLTRA, MANUEL. Compositor, pianista i pedagog (professor del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona); autor de música de cambra, coral, etc.

«**ON ETS AMOR?**» Cançó de Joan Llongueres i Enric Morera.

«**ORACIÓ**». Cançó de Trinitat Catasús i Enric Morera.

ORFEO CATALA. Fundat (1891) per Lluís Millet i Amadeu Vives, ha celebrat més de mil audicions; al seu redós s'han desenvolupat moltes de les nostres més importants activitats musicals: Palau de la Música, Revista Musical Catalana, Obra del Cançoner Popular, Festes de la Música Catalana, etc.

ORQUESTRA SIMFONICA CATALANA. Conjunt especialment format per a la gravació de les obres simfòniques de Garreta.

ORQUESTRA SIMFONICA DE LA B.B.C. Conjunt londinenc del més gran prestigi universal.

PADRÓS, JAUME. Compositor i pianista que des de 1957 resideix a Alemanya; autor de la cantata «Atzavara», «Klavierquintett», cançons, etc.

PANELLA, JULI. Clarinetista; membre del conjunt «Diabolus in Musica».

«**PAS**». Forma musical equivalent al «Tiento» castellà i al «Ricercare» italià, o sigui a una Fuga d'un sol tema.

«**PASTORAL**». Poema simfònic de Juli Garreta, de tema bucòlic i amorós, estrenat per l'Orquestra Pau Casals l'any 1922.

PLA, RAMON. Tenora solista de la Cobla Barcelona.

«**PREGARIA A LA VERGE DEL REMEI**». Cor unisonal d'Esteve Suñol i Lluís Millet; una

de les més inspirades melodies del seu autor.

«**PRESENTS DE BODA**». Una de les «Cançons Populars Catalanes» de Francesc Alió.

«**QUETZALCOATL**». Obra per a flauta i conjunt de cambra, de Josep Soler, basada en un mite atzeca i estrenada a Barcelona el 1964.

«**QUINTETS**». Una de les obres mestres del compositor olotí, del s. XVIII, Antoni Soler: els sis «Quintets per a instruments d'arc i orgue o clave obligat».

RAMPAL, JEAN-PIERRE. Flautista francès, considerat unànimement com un dels millors instrumentistes del nostre temps; actuacions a tot el món i in comptables gravacions.

«**RECITATIU**». Obra per a piano de Joan Comellas, que, juntament amb «Elegia» i «Tarantella», forma un «Tríptic».

RENOM, GAIETA. Tenor solista de l'Orfeo Català.

RIBERA, MARIA A. Clavicembalista; col·laboracions als Festivals Internacionals de Música a Barcelona, al Liceu, i amb l'Orquestra Nacional.

RICART I MATAS, JOSEP. Violoncellista i musicòleg; fundador i director del Museu Municipal de Música i professor del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

ROCH, JORDI. President de les Joventuts Musicals Espanyoles i de la seva delegació barcelonina.

ROMA, JOSEP M. Organista i compositor, format a l'Escolania de Montserrat i a Barcelona.

ROS-MARBA, ANTONI. Director d'orquestra, actualment titular de la nova Orquestra Ciutat de Barcelona; durant dos anys ho fou de la de la R.T.V.E.; pianista i compositor; estudis i actuacions a Alemanya, Itàlia i Nord-Amèrica; gran activitat discogràfica.

SABAT, ANTONI. Membre de l'Equip de redacció de l'Antologia Històrica de la Música Catalana.

SABATER, ROSA. Pianista de prestigi internacional; ha col·laborat amb directors de la categoria de Balzer, Kubelik, Horenstein, Toldrà, Argenta, Frühbeck, Jochum, etc.

SALVADOR, MATILDE. Compositora i crítica valenciana; membre de l'Equip de redacció de l'Antologia Històrica de la Música Catalana.

«**SALVE, MARIA**». Càntic a la Verge de Montserrat, de Joan Llongueres i Lluís Millet.

«**SALVE REGINA**». Preludi i Fuga per a orgue, de Josep Elies, compost sobre la melodia de l'antífona mariana.

«**SALVE REGINA CATALONIAE**». Salve de Lluís Millet, a veus mixtes alternades amb la melodia gregoriana.

SANTOS, CARLES. Pianista nascut a Vinars, especialment dedicat a la música contemporània; estudis i actuacions a França, Suïssa, Alemanya, etc.

SARSANEDAS, JORDI. Poeta i escriptor; membre de l'Equip de redacció de l'Antologia Històrica de la Música Catalana.

SEGARRA, IRENEU. Monjo de Montserrat, compositor i director de l'Escolania i de la Capella de Música de l'abadia benedictina.

SEGÚ, DOMENEC. Oboè; solista de l'Orquestra Ciutat de Barcelona; professor dels Conservatoris Superiors Municipal i del Liceu de Barcelona.

«**SIMFONIA NÚM. 1.**». Primera Simfonia de Robert Gerhard, escrita l'any 1953.

«**SKETCH.**». Obra per a violí i piano, de Xavier Montsalvatge.

SOLER, ANGEL. Pianista, especialment dedicat a l'acompanyament i a la música de cambra; membre del conjunt «Diabolus in Musica».

SOLER, ANTONI. Compositor olotí del segle XVIII; es formà a l'Escolania de Montserrat i fou monjo, organista i mestre de capella del monestir de l'Escorial; hom el considera el músic català més important del seu temps, amb autèntica categoria universal.

SOLER, JOSEP. Compositor; autor de dues Simfonies, dues òperes, ballets, cançons, cantates, música de cambra i per a orgue, etcètera.

«**SONATA.**». Una de les formes instrumentals per excel·lència; en aquests discos n'hi ha per a instruments de teclat (A. Soler, Freixanet, N. Casanoves, J. Vinyals i A. Cerdà) i per a violí sol (J. Homs).

«**SONATINA.**». Obra per a flauta solista, violí, violoncel, clarinet baix i arpa, de Josep Soler.

SONNABEND, YOLANDA. Dissenyadora anglesa.

«**SOSPIRS.**». Cançó per a veu i piano, de Jacint Verdager i Lluís Millet; transcripció coral de Lluís Millet.

«**SUITE EN SOL.**». Partitura orquestral de Juli Garreta, premiada en la VIII Festa de la Música Catalana (1920) i considerada per molts —com deia sovint Eduard Toldrà— «l'obra més important del malaguanyat compositor català».

TALATABULL, CRISTÓFOR. Un dels músics catalans més complets dels últims temps; compositor format amb Granados i Pedrell, i a Alemanya (amb Max Reger) i a França; sobretot, però, extraordinari pedagog, forjador de molts dels joves compositors actuals.

«**TE DEUM.**». Pàgina organística, breu i brillant «Entrada», de Josep Elies.

«**TENEBRAE FACTAE SUNT.**». Responsori de Setmana Santa de Narcís Casanoves.

«**TIENTO.**». Terme castellà que indica una obra organística, intermitja entre el Preludi i una espècie de fugat improvisat.

TORRENT, MONTSERRAT. Organista; professora del Conservatori Superior Muni-

pal de Música de Barcelona; moltes gravacions (premiades algunes d'elles) i actuacions constants a tot Europa.

«**TRES CANONS.**». Escrita en homenatge a Galileu, aquesta obra de Josep M. Mestres Quadreny és per a piano i tres magnetòfons, que graven i reproduïen el so original i creen un calculat contrapunt.

«**TRES INVENCIONS.**». Obra per a violí i piano, de Manuel Valls.

TROTTA, JOSEP. Violoncellista; solista de l'Orquestra Ciutat de Barcelona i professor del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona; actuacions constants: recitals, música de cambra, solista de concerts simfònics, etc.

TURULL, XAVIER. Violinista; estudis amb J. Massià, Y. Menuhin, R. Ricci i P. Casals; actuacions a Europa i Amèrica; diverses audicions integrals de les Sonates de Bach, Beethoven, Schumann, Brahms, etc.

«**UNA PARAULA AL VENT.**». Cançó de Josep Carner i Cristòfor Talatabull.

VALLRIBERA, PERE. Pianista, especialment dedicat a l'acompanyament, a la música de cambra, i a la pedagogia; director del Conservatori Superior de Música del Liceu, de Barcelona.

VALLS, MANUEL. Compositor, crític i comentarista; autor d'un Concert per a guitarra i orquestra, «Les veus del carrer» (text de S. Espriu), etc., i, entre altres llibres, de «La música catalana contemporània».

VALLS, PAU. President de la delegació mallorquina de Joventuts musicals i membre de l'Equip de redacció de l'Antologia Històrica de la Música Catalana.

VAUQUET, ANDRÉ. Violinista francès; Gran Premi en el Concurs Internacional de Ginebra; solista de l'Orquestra de la Suisse Romande.

«**VERSUS.**». Nom donat a una sèrie de peces d'orgue de Miquel López, escrites per a alternar amb la salmòdia coral.

VILA, PERE ALBERCH. El primer compositor de música per a orgue de qui tenim notícia a Catalunya (s. XVI), del qual, però, s'han perdut quasi totes les obres.

VINYALS, JOSEP. Monjo de Montserrat, on exercí els càrrecs de mestre de l'Escolania i d'organista (s. XVIII-XIX); compositor, se'n conserven molt poques obres.

VIOLA, ANSELM. Monjo de Montserrat (segle XVIII), compositor i un dels pedagogs més importants del seu temps; totes les seves obres tingueren destinació litúrgica, fins i tot l'interessant «Concert de baixó».

WACHSMUTH, ANDRÉE. Violinista suïssa; professora del Conservatori de Música de Ginebra i solista de l'Orquestra de la Suisse Romande.

...en donar aquestes cançons d'Alió i de Morera, per Conxita Badia i Pere Vallribera, creiem que n'ofereim versions insuperables, car, no solament són els dos noms que van lligats al renaixement del «lied» català, sinó que els considerem els intèrprets ideals...

Joan ALAVEDRA

...si en Clavé és el músic representatiu de la primera època del catalanisme, l'Alió és el músic representatiu que senyala en son camp, amb vehemència i sinceritat, el començament de la segona època del nostre renaixement artístic...

Lluís MILLET

...magistral interpretació de Conxita Badia, que dona una lliçó de bon gust, d'intel·ligència i de nítida dicció... acompanyada amb absoluta compenetració al piano per Pere Vallribera...

J. M. MESTRES QUADRENY
(«Imagen y Sonido»)

FRANCESC ALIÓ (1862-1908)

Cançons Populars Catalanes:

El pardal - L'estudiant de Vic - Presents de boda - El mestre - Caterina d'Alió - La noia de l'Empordà - La ploma de perdiu - El Noi de la Mare - El bon caçador - Els fadrins de sant Boi

ENRIC MORERA (1865-1942)

Melangia (I. Iglésias)
La nova amiga (J. M. de Segarra)
Oració (T. Catasús)
On ets amor? (J. Llongueres)
La col·legiala matinera (J. M. López-Picó)
L'enterrament (E. Guanyabents)
A un roser (T. Catasús)

CONXITA BADIA,
soprano

PERE VALLRIBERA,
piano

ahmc 10-11

JOSEP ANTONI MARTÍ (1719-1763)
Magnificat
per a solistes, doble cor i orquestra

NARCÍS CASANOVES (1747-1799)
Caligaverunt oculi mei
Amicus meus
Tenebrae factae sunt
Responsoris de Setmana Santa, per
a contralt, cor, i baix continu

ahmc 10/23

M. C. BUSTAMANTE, soprano - M. MARTORELL, contralt - J. L. OCHOA DE OLZA, baix -
M. TORRENT, orgue - J. TROTTA, violoncel - D. SEGÚ, oboè
ORQUESTRA DE CAMBRA i CORAL SANT JORDI
Direcció: ORIOL MARTORELL

...obra escrita per a vuit veus i acompanyament instrumental (en un i altre cas es combinen els episodis a solo i els **tutti**), les diverses frases del càntic de la Mare de Déu uneixen la severitat de les últimes conseqüències del polifonisme barroc amb el virtuosisme més decoratiu de les noves tendències arribades d'Itàlia... El resultat d'aquesta síntesi té una unitat sorprenent i una força i un vigor que el fan comparable a moltes partitures del seu temps que ara gaudeixen del més alt prestigi...

...l'expressivitat i el dramatisme místic de Narcís Casanoves adquireixen, en aquests tres «Responsoris», una altura només comparable a la puresa i a l'originalitat del seu llenguatge musical... Ens trobem, sense cap mena de dubte, davant unes pàgines musicals —davant unes pàgines de música litúrgica— dignes de la més gran obra mestra d'un autor d'una veritable vàlua universal...

Oriol MARTORELL

...una de les més belles partitures («Magnificat» de Martí) de l'escola montserratina. El seu estudi detingut podrà reportar-nos moltes ensenyances sobre el grau i la qualitat precises d'italianisme que graviten damunt d'ella, enfront d'altres elements evidentment autòctons que no acostumen a trobar-se en altres partitures d'aquest mateix període i que en aquesta fan sentir la seva presència. Fins i tot existeixen alguns moments en els quals apareix el misteri de la creació genial, així com una insòlita originalitat rítmica...

Josep CASANOVES
(«Destino»)

FREDERIC MOMPOU

Cançons i Danses

per a piano

PRIMERA GRAVACIÓ INTEGRAL

ROSA SABATER

ahmc 10/31

...les «Cançons i Danses» (la seva obra més divulgada) presenten, al costat de la mateixa intencionalitat emocional (la de «Charmes» i de «Música callada»), la manifestació més viva i radical d'un esperit específicament català... projectat en una àrea universal...

Manuel VALLS

...el cicle «Cançons i Danses» és, probablement, el més representatiu de la música de Frederic Mompou...

...Rosa Sabater s'hi manifesta amb una distinció, amb un preciosisme de matisos expressius i, en suma, amb una perfecció que aconsegueixen valorar el disc, en l'aspecte interpretatiu, al mateix nivell de les obres que conté...

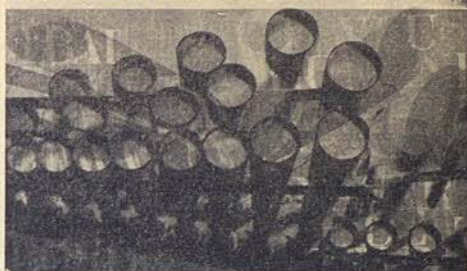
...les dotze «Cançons i Danses» de Mompou, en la versió de Rosa Sabater, mereixen plenament les «tres estrelles» en qualsevol llista de discos recomanables...

Xavier MONTSALVATGE
(«Destino»)

Un dels nostres millors instruments històrics, l'orgue del Vendrell, i la nostra millor organista actual:

MONTSERRAT TORRENT

antologia històrica
de música catalana
L'ORGUE DEL VENDRELL
obres de Pau BRUNA, Joan CABANILLES, Narcís CASANOVES, Miquel LOPEZ, Gabriel MENALT, Pere A. VILA
MONTSERRAT TORRENT

Gran Premi del Disc Català 1966

Tot i que no és un dels exemples més antics de l'escola catalana, l'orgue del Vendrell, que data del 1777, té, tanmateix, una gran importància per a nosaltres perquè és un dels pocs instruments que han sobreviscut a l'última guerra... Representa una fusió d'estils en la qual cap no predomina; és el fruit d'un intent de síntesi, fonamentat sòlidament en la concepció germànica de l'orgueneria... Es tracta d'una peça important —una de les poques que es conserven— en la història de l'orgue a Catalunya...

Josep SOLER

...magistral pulsació i domini rítmic, tan difícil de mantenir a l'orgue i, no obstant això, tan important... Montserrat Torrent ha penetrat a fons estils que, en la seva simplicitat aparent, presenten mil problemes a un músic escrupulós. I això es veu tant en els moviments com en el registrament... L'encant especial de les obres d'aquells segles ens és transmesa amb mà mestra.

Rosend LLATES

(«El Correo Catalán»)

PERE A. VILA (1517-1582)
Tiento

PAU BRUNA (?-1665?)
Tiento sobre la Lletania
de la Verge

GABRIEL MENALT (?-1687)
Tiento de falses, sisè to

JOAN B. CABANILLES (1644-1712)
Tiento de Batalla

MIQUEL LOPEZ (1669-1723)
Lleno II
Versus de setè to

NARCÍS CASANOVES (1747-1799)
Sonata II
Sonata III

L'ORGUE DE MAÓ

«Gran Premio del Disco 1967»

Obres del segle XVIII, tocades per MONTSERRAT TORRENT

JOSEP ELIES (16...-17...)

Te Deum

Salve Regina

ANTONI SOLER (1729-1783)

Sonata núm. 67

FREIXANET (1730?-?)

Sonata en Fa major

JOSEP VINYALS (1771-1825)

Sonata XVI

L'orgue de Maó fou inaugurat l'any 1810. Havia estat construït a Barcelona, pels orgueners suïssos Johannes Kiburz i Franz Otter als quals l'havia encarregat mossèn Gabriel Aleñar, rector de la parròquia de Santa Maria de la ciutat menorquina... Quan, després d'un trasllat ple d'incidents, ja era instal·lat, hi intervingueren, també, els illencs Sebastià Lladó, que construï la caixa, i Francesc Comas, que féu les escultures i els ornaments exteriors... El programa d'aquest disc comprèn exclusivament composicions del segle XVIII, aquest segle de la història de la nostra cultura i del nostre art tan injustament menystingut. Efectivament, ens bastaria de conèixer l'obra d'un compositor tan extraordinari com l'olotí Antoni Soler per a poder afirmar que la música catalana d'aquella època assolí un nivell altíssim.

**Josep RICART
i MATAS**

ahmc 10/43

**ROBERT
GERHARD**

**PRIMERA
SIMFONIA**

«DON QUIXOT»

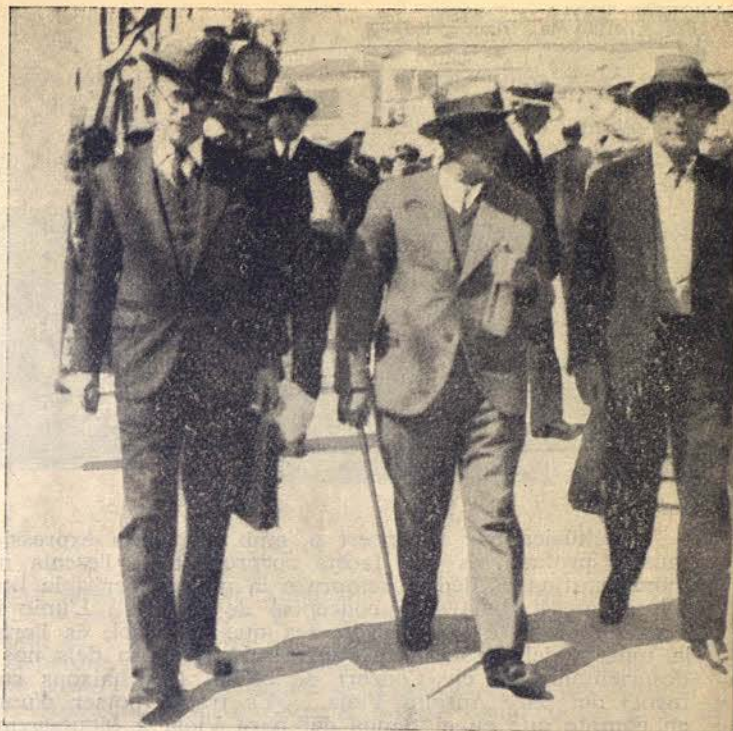
Orquestra
Simfònica
de la BBC
de Londres

Direcció:
Antal Dorati

«GRAN PREMIO
DEL DISCO 1966»

Gran Premi
del
Disc Català 1966

ahmc 10/72

Gerhard, Schönberg i Webern, a Barcelona (1932)

...la vitalitat de la música actual es manifesta... gràcies a dues obres de Robert Gerhard... extraordinàriament interpretades...
Montserrat ALBET
(«El Ciervo»)

...Robert Gerhard, sens dubte el més important entre els compositors catalans de la seva generació, i pràcticament desconegut al propi país... Antal Dorati, considerat com un dels grans directors del moment, interpreta... dues obres molt importants...
Sebastià BENET
(«Serra d'Or»)

...el més important compositor del nostre país en el moment actual... La realització del disc és impecable... la gravació és excepcional...

Josep M. MESTRES QUADRENY
(«Imagen y Sonido»)

...un dels peoners... de les tendències atonalistes... això no obstant... la seva producció també es veu marcada per trets característics del nacionalisme, del qual no li ha permès fugir la seva condició de mediterrani... Versió modèlica, pulcra, equilibrada i amb poderós impuls expressiu...

Matilde SALVADOR
(«Levante»)

...un dels discos més importants que s'han editat a Espanya en aquests últims deu anys... Gran èxit editorial que no hauria de faltar en cap discoteca intel·ligent.

Raimon TORT («Destino»)

ANSELM VIOLA (1739-1798)
Concert de Baixó

NARCÍS CASANOVES (1747-1799)
Pas VI
Sonates VI i VII

MARIA A. RIBERA, clavicèmbal
JOAN CARBONELL, fagot
ORQUESTRA DE CAMBRA
Direcció: ANTONI ROS-MARBÀ

Gran Premi del Disc Català 1966

ahmc 10/91

La música per a concert o, amb una altra expressió no tan acceptada, la música profana, és una faceta sorprenent de l'escola montserratina... L'escola montserratina es dedicà sempre a la música per a la litúrgia, entesa amb l'amplitud que li donava la concepció de l'època... L'únic instrument que, a més d'acompanyar, té peces expressives que toca sol, és l'orgue... No podem jutjar la música del passat amb l'apreciació religiosa dels nostres dies... Però el cas desorientador és el «Concert de baixó» (els baixons són els predecessors del fagot) del pare Anselm Viola... ¿Es tracta potser d'una excepció?... Si tenim en compte que en el temps del pare Viola a Montserrat hom tocava a l'orgue o amb l'orquestra petits fragments de les simfonies i dels quartets de Haydn o d'altres autors similars durant la missa, ens adonarem que, per a Viola i els seus contemporanis, aquest «Concert de baixó» devia respirar la mateixa expressió espontània i ampla de religiositat que els movia a incloure aquelles peces en el culte...

Gregori ESTRADA

...deliciós Concert per a Fagot d'Anselm Viola, contemporani de Mozart, perfectament gravat per una Orquestra de Cambra catalana, a les ordres d'un director destinat a una gran carrera: Antoni Ros-Marbà...

Carl DE NYS
(«La Relève»)

JOAN CEREROLS (1618-1680)

Missa de difunts

ESCOLANIA I CAPELLA DE MUSICA
DE MONTSERRAT
Direcció: IRENEU SEGARRA

ahmc 10/92

Els segles XVI i XVII representen per a l'escola de música de Montserrat el temps més brillant de la seva història... I, indudablement, el nom més il·lustre de tot aquest període de florida és el de Joan Cererols... Ni la manca de dades biogràfiques, ni la pèrdua de moltes de les seves obres, que no han arribat fins a nosaltres, no són prou perquè la figura de Cererols ens pugui passar desapercebuda. Les obres que en conservem són el millor testimoni de la seva personalitat musical... La «Missa de difunts» té, sens dubte, un gran valor artístic; hi ha fragments francament admirables; però, a més, en el seu conjunt és com un resum de tota l'obra de Cererols: serena, inspirada, majestuosa...

Sebastià BARDOLET

...Joan Cererols, primeríssima figura del seu temps, sabé adaptar perfectament el seu estil a les necessitats de la celebració litúrgica... Cererols es defensà dels corrents decadents del seu temps aferrant-se a la tradició, però això no el va privar d'avançar amb pas ferm, i hom pot veure, en la seva producció, contribucions importants a la música nova. Molt sovint el seu contrapunt és audaç, i les dissonàncies no li feien por... Aquesta Missa és un clar testimoni de la florida polifònica de l'escola montserratina del segle XVII, digna continuadora de la gran tradició de l'escola hispana del segle XVI... pot ésser comparada molt favorablement a qualsevol altra dels més grans polifonistes...

Ireneu SEGARRA

...un dels compositors més importants sortits del Monestir, comparable a qualsevol gran mestre de la polifonia clàssica del seu temps. La «Missa de difunts» és una mostra extraordinària del seu art, profund, emotiu, fonamentalment religiós... Versió fidelíssima...

Sebastià BENET
(«Serra d'Or»)

...extraordinària versió d'una de les obres cabdals d'un dels més grans músics catalans del segle XVII... Veritablement és un disc que tots els cantaires catalans haurien de conèixer...

Revista dels Orfeons de Catalunya

...al meu entendre, una de les millors gravacions que mai no hagi fet el cor montserratí. Poques vegades haureu sentit una música catalana antiga de tanta volada lírica, de tan sàvia arquitectura contrapuntística, de tan serena majestat.

Oriol MARTORELL
(«Tele-Estel»)

**CRISTÒFOR
TALTABULL**
i els seus
deixebles

ahmc 10/101

C. TALTABULL (1888-1964)

Cinc cançons xineses (J. Carner):

1. Una paraula al vent. 2. L'ombra del taronger. 3. «Le grillon». 4. La cabana. 5. Cançó de la festitxola. Orquestacions (excepte la núm. 3., original de l'autor) de J. SOLER (n. 1935).

MONTERRAT MARTORELL, contralt
CONJUNT DE CAMBRA
Direcció: MARÇAL GOLS

- J. CASANOVAS (n. 1924): Bipolar.
X. BENGUEREL (n. 1931): Estructura IV.
J. PADROS (n. 1926): Llibre d'Alquímies I.
A. CERDA (n. 1924): Allegro.
J. COMELLAS (n. 1913): Recitatiu.
J. CERCOS (n. 1925): Estudi.
J. GUINJOAN (n. 1931): Cèl·lules núm. 1.
J. M. MESTRES QUADRENY: Segon dels tres cançons en homenatge a Galileu.

CARLES SANTOS, piano

Cristòfor Taltabull sabé donar als seus deixebles l'orientació adient a l'instint musical de cadascun... Aconsegui de reunir al seu voltant un grup de músics, la majoria dels quals han estat després i són actualment

els compositors més destacats... Hauria estat impossible de reunir en un sol disc obres de tots els deixebles... Per això n'hem escollit algunes —senceres o fragmentàries— d'aquells que, precisament perquè representen tendències estètiques molt diferents les unes de les altres, manifesten la condició excepcional que distingí el mestre... Ens ha semblat que la millor manera de recordar-lo en un disc fóra adjuntar a una petita mostra de la seva obra de creador la dels seus deixebles; ells foren, indubtablement, el fruit més important de la seva intel·ligent i sensible activitat musical...

Salvador MORENO

...pedagog exemplar, Cristòfor Taltabull abans d'ensenyar estudiava l'alumne, i al mateix temps que li proporcionava una sòlida formació tècnica, el dirigia de manera que pogués desenvolupar lliurement el seu talent creador... L'homenatge als seus vint anys de dedicació docent a la nostra ciutat no pot ser cap altre sinó l'obra dels seus deixebles...

Maria Lluïsa BORRAS
(«Imagen y Sonido»)

Cristòfor Taltabull, l'home providencial per a la música catalana contemporània... Des del seu piset del carrer de Casp va projectar la seva saviesa i la seva grandiosa personalitat damunt tota una generació de música...

Sebastià BENET
(«Serra d'Or»)

XAVIER BENGUEREL: CONCERT per a dues flautes i cordes
J. P. RAMPAL i S. GRATACOS - Direcció: K. BERNBACHER

JOSEP SOLER: SONATINA i QUETZALCOATL per a flauta i conjunt de cambra
SALVADOR GRATACOS - Direcció: E. GARCIA-ASENSIO

GRAN PREMI DEL DISC CATALA 1967: PREMI JOVENTUTS MUSICALS

... quan en un cert aspecte podem considerar ja clos el període tonal en la música d'occident, és sorprenent i quasi paradoxal que la flauta continuï gaudint de la preferència dels compositors del nostre temps... Benguerel és un compositor difícil de classificar... Arrenca, evidentment, d'una visió vienesa i germànica del fenomen sonor, és a dir sensiblement dodecafònica i fortament contrapuntística. En ell, però, aquesta via desemboca en una lluminositat i en un lirisme insubornables...

... potser Josep Soler és ara el compositor català que millor ostenta, solitari, un estil molt modern i actual, amb ressonàncies d'una mena de neoimpressionisme màgic... Les seves partitures testimonien, com poques d'altres dins el panorama actual de la nostra música, una absoluta sinceritat en l'elecció de les formes i dels materials...

Josep CASANOVAS

... el Doble Concert de Benguerel és una de les seves obres més rotundes... és coherent, succinta, noble i regular en la forma... s'imposa pel seu atractiu directe, al marge de qualsevol especulació acadèmica...

... tornem a escoltar (Quetzalcoatl) pràcticament per la suggestió tant de la línia melòdica, que en el timbre de la flauta té un encant misteriós i llunyà, com per l'atmosfera també màgica que li proporciona el fons sonor del concertant...

... excel·lents interpretacions...

Xavier MONTSALVATGE
(«Destino»)

Nous autors i obres en actual projecte o estudi de gravació

Anònims medievals: Música de cambra i escènica (Les tres Maries, De Peregrino, Misteri d'Adam i Eva, Assumpció de Santa Maria).

Anònims: Cançons i danses tradicionals.

Mateu Fletxa (1481?-1555?): «Ensaladas».

Lluís Milà (1500?-1561?): Obres per a guitarra. Sant Francesc de Borja (1510-1572): Polifonia religiosa.

Joan Brudieu (1520-1591): Madrigals, Missa de difunts i Goigs de Nostra Dona.

Joan Ginés Peres (1548-1612): Polifonia religiosa.

Joan B. Comes (1568-1643): Cantates.

Joan B. Pujol (1573-1621): Vespres de sant Jordi.

Joan March (1582-1658): Polifonia religiosa.

Joan Verdalet (16...-16...): Polifonia religiosa.

Francesc Valls (1665-1747): Obres per a orgue.

Domènec Terradelles (1713-1751): Te Deum i Aries d'òpera.

Lluís Misón (1720-1766): Música escènica.

Benet Julià (1727-1787): Polifonia religiosa.

Rafael Anglès (1730-1816): Obres per a clavicèmbal.

Pau Esteve (1730?-1801?): Música escènica.

Vicenç Martín i Soler (1756-1806): Aries d'òpera.

Josep Gallès (1761-1836): Obres per a clavicèmbal.

Ferran Sors (1878-1839): Obres per a guitarra.

Mateu Ferrer (1788-1864): Obres per a orgue.

Ramon Carnicer (1789-1855): Aries d'òpera.

Joan Aulí (1797-?): Aries d'òpera.

Baltasar Saldoni (1807-1889): Aries d'òpera.

Vicenç Cuyàs (1816-1839): Aries d'òpera.

Josep Ventura (1817-1875): Sardanes.

Josep Anselm Clavé (1824-1874): Obres corals.

Salvador Giner (1832-1911): Música simfònica.

Felip Pedrell (1841-1922): Obres vocals.

Francesc Tàrrrega (1852-1909): Obres per a guitarra.

Antoni Nicolau (1858-1933): Obres corals (Cicle montserratí).

Isaac Albéniz (1860-1909): Obres per a piano.

Enric Granados (1867-1916): Obres per a piano.

Amadeu Vives (1871-1932): Obres vocals.

Lluís Romeu (1874-1937): Música popular religiosa.

Pau Casals (n. 1876): Obres vocals.

Miquel Llobet (1878-1938): Obres per a guitarra.

Jaume Pahissa (n. 1880): Música escènica.

Joan Manén (n. 1883): Música simfònica.

Antoni Pérez Moya (1884-1964): Obres corals.

Oscar Esplà (n. 1886): Música de cambra.

Emili Pujol (n. 1886): Obres per a guitarra.

Baltasar Samper (1888-1966): Música simfònica (Cançons i Danses de l'illa de Mallorca).

Gracià Tarragó (n. 1892): Obres per a guitarra.

Manuel Palau (1893-1967): Música simfònica.

Joaquim Zamacois (n. 1894): Música de cambra.

Eduard Toldrà (1895-1962): El giravolt de maig.

Joan M. Thomàs (1896-1966): Obres corals.

Manuel Blancafort (n. 1897): Cançons.

Ricard Lamote de Grignon (1899-1962): Música de cambra.

Joaquim Rodrigo (n. 1902): Cançons (Tríptic de Mn. Cinto).

Xavier Gols (1903-1938): Música de cambra (Quintet de corda).

Vicenç Asensio (n. 1903): Cançons.

Vicenç Garcés (n. 1903): Cançons.

Josep Valls (n. 1906): Cançons (poemes de J. Carner).

Joaquim Serra (1907-1957): Variacions per a piano i orquestra.

Rafael Ferrer (n. 1911): Concert per a violí i orquestra.

Matilde Salvador (n. 1918): Cançons.

Manuel Oltra (n. 1922): Obres corals (Bestiari, de Pere Quart).

Albert Blancafort (n. 1928): Música de cambra.

Jordi Torra (n. 1931): Música de cambra.

Lleonard Balada (n. 1933): Música experimental.

Salvador Pueyo (n. 1935): Música de cambra.

Francesc Bonastre (n. 1944): Música vocal.

● En aquesta relació hi falten encara, evidentment, molts noms; a més, també cal pensar que entre els projectes en curs d'estudi hi ha els de la gravació d'altres obres d'autors que ja figuren en els discos publicats o en curs de publicació, i els noms dels quals no s'ha repetit en aquesta llista.

Col.laboracions

A més de totes les col·laboracions (artistes, intèrprets, autors, comentaristes, assessors, etc.), ja esmentades en aquestes pàgines i amb moltes de les quals es compta per a la realització de nous discos, estan previstes per a les pròximes gravacions, entre d'altres, les següents:

Montserrat Alavedra - Lluís Albert - Montserrat Albet - Higini Anglès - Joan Arnau - «Ars Musicae».

Joan Balcells - Francesc Baldelló - Sebastià Benet - Gabriel Blancafort.

Manuel Cabero - Montserrat Caballé - Manuel Capdevila - Capella Clàssica Polifònica - Francesc Chico - Josep Climent - Cobla Barcelona - Cor Al·leluia - Cor Madrigal - Corral Antics Escolans de Montserrat - Manuel Cubeles.

«Diabolus in Musica» - «Domaine Musical» de París.

Joan Ferrer - Joan Fuster.

Eugení Gassull - Enric Gispert.

Josep Lamanya - Alcía de Larrocha - Rossend Llates - Josep Jordi Llongueres - Josep M. Llorenç.

Joan Massià - Lluís Millet i Loras - Francesc Miracle.

Antoni Nicolàs.

Orfeó Lleidatà - Orquestra Ciutat de Barcelona.

Josep Palau i Jaume Picas - Joan Pich Santasusana.

Miquel Querol - Quartet Parrenin.

Jesús Ribera - Enric Ribó - Anna Ricci - Josep Romeu - Josep M. Ruera.

Rafael Subirachs.

Joan Torra - Raimond Tort.

Robert Veyron-Lacroix - Carme Vilà - Lluís Virgili.

Per a subscriure-us o demanar qualsevol classe d'informació sobre l'Antologia Històrica de la Música Catalana, podeu dirigir-vos al vostre proveïdor habitual o, directament, a Edigsa (Avda. José Antonio, 654 - tel. 232-35-01).

El preu de subscripció de cada sèrie de cinc discos és de 1.200 ptes. i serà fet efectiu contra reembossament o contra rebut al moment del lliurament dels discos. El preu de venda normal de cada sèrie és de 1.500 ptes.; el subscriptor, per tant, obté un descompte del 20 %. A més, els subscriptors rebran un àlbum-estoig per cada dues sèries i, amb la quarta, un ampli fullet amb dotze treballs —profusament il·lustrats— sobre la música a les terres catalanes.

DANZA DE LOS TARTAROS (Del Ballet «La Fuente de Backhchsarai»). — Música de B. Asafiev. Coreografía, R. Zakharov. Director de Orquesta, G. Rozhdestvensky. Bailarines, M. Borisov, A. Kramarevsky, S. Yagudin y miembros del Ballet del Teatro Bolshoi. Las «Danzas tártaras» son los bailes con los que estas hordas celebran sus fiestas y orgías. Danzas de hombres, vitales, duras, salvajes, bailadas en un incesante ritmo, constantemente aumentado hasta llegar a la extenuación de los bailarines. Esto, unido al fulgurante colorido de los vestidos, las mongólicas caras y los giros violentos de los cuerpos, nos hacen vivir instantes de fuerte emoción estética.

DANZA ESPAÑOLA (De «El Lago de los Cisnes»). — Música de Tchaikovsky. Coreografía, A. Gorsky. Director de Orquesta, C. Rozhdestvensky. Bailarines, S. Zvyagina, A. Nersisova, Y. Sekh y G. Sitnikov.

El punto elegido de la obra de Tchaikovsky «El lago de los cisnes», la «Danza española» nos muestra una maravillosa plástica, sólo capaz de ser conseguida por estos magníficos bailarines de Bolshoi.

AGUA DE PRIMAVERA. — Música de Rachmaninoff. Coreografía de Asaf Messerer. Director de Orquesta, Yuri Faier. Bailarines, L. Bogomolova y S. Vlasova.

El nacimiento de la Primavera es presentado con la sencillez que sólo una coreografía magistral lo permite.

POLONESA Y CRACOVIANA (De la ópera «Ivan Susanin»). — De Michael Glinka. Coreografía, Rostislav Zakharov. Director de Orquesta, Yuri Faier.

Las danzas polacas y cracovianas, en todo su realismo. Los danzantes cruzan, pasan, saltan, se acercan, se separan en medio de un endiablado ritmo. Todo ello combinado con un magnífico vestuario, que crea al espectador una magnífica emoción visual, que no termina hasta que suena el último compás de la magnífica música de Michael Glinka.

WALPURGISNACHT (La noche de las brujas) (De «Fausto»). — Música de Gounod. Coreografía, Leonid Lavrovsky. Director de Orquesta, Yuri Faier. Bailarines, R. Struchkova, A. Lapauri, G. Farmanyants, A. Trushkin, Z. Korotaeva, T. Vetrova, M. Gotlieb y otros artistas del Ballet del Teatro Bolshoi.

Una vez más en «Walpurgisnacht» la brillante coreografía de Lavrovsky se muestra en una vigorosa danza apasionada, en la que los bailarines de este sugestivo ballet no reposan, sino vuelan por el escenario. La música de Gounod, unida a los maravillosos bailarines, encabezados por Struchkova y Lapauri, hacen que el espectador se encuentre dentro del clima de orgía que se representa ante sus ojos.

LA MUERTE DEL CISNE. — Música de Saint-Saens. Director de orquesta, Yuri Faier. Con Galina Ulanova.

En un momento en que nos falta el aliento cuando Galina Ulanova se mueve en la escena en su soberbia interpretación de «La muerte del cisne». Hay en esta ejecución fuerza y gracias. Las manos y los brazos de la Ulanova se mueven con una calidad encantadora, que es casi irreal, y cuando el cisne muere, resistiéndose hasta el final, un poema de belleza ha pasado para siempre.

«GISELLE». — En dos actos, con Galina Ulanova y el Ballet del Teatro Bolshoi.

Música de A. Adam. Libreto, T. Gautier, B. Saint George, G. Corrali. Director de orquesta, Yuri Faier. Coreografía, G. Corrali, G. Perrot, M. Petipa. Revisión de la producción, Profesor L. Lavrovsky. Diseñador, B. Volkov. El reparto: Giselle, Galina Ulanova; Conde Albert, Nikolai Fadeyevich y miembros del Ballet del Teatro Bolshoi.

«Giselle» es el cuento trágico de las doncellas que mueren antes de su boda. La leyenda dice que abandonan sus tumbas por la noche y empiezan a bailar en un vano esfuerzo por encontrar la felicidad que conocieron antes de la muerte.

Pero tenga cuidado el viajero que se encuentra con estos pálidos espectros. Porque le obligarán a bailar con ellos hasta que muera.

6 únicas y extraordinarias
sesiones cinematográficas

BOLSHOI BALLET

en Eastmancolor
Producida y dirigida por PAUL CZINNER
con la estrella rusa del ballet

GALINA ULANOVA

y

Raíses Struchkova y Nikolai Fadeychev

ORQUESTA DE LA ROYAL OPERA HOUSE
(Covent Garden)

ORQUESTA SINFONICA DE BOURNEMOUTH

dirigidas por

YURI FAIER

y

G. ROZHDESTVENSKY

— oOo —

PROGRAMA

- Danza de los Tártaros
- Danza española
- Agua de Primavera
- Polonesa y Cracoviana
- La noche de las brujas
- La muerte del Cisne
- Giselle

Viernes, 3 noviembre 1967, 10.30 noche

Sábado, 4 noviembre, 6.45 tarde y 10.30 noche

Domingo, 5 noviembre, 4.15 tarde (1.ª sesión), 6.45 (2.ª sesión) y 10.30 noche

PALACIO DE LA MUSICA

Venta anticipada de localidades para todas las sesiones a partir del lunes, día 30 de octubre, de 5 a 8 de la tarde en la Administración del Palacio de la Música. Viernes, sábado y domingo, para las sesiones de los días respectivos, en taquilla de 11 a 1 y a partir de las 4 de la tarde. (Domingo a partir de las 3 de la tarde.)

DANONE

- **SUPREMO DANONE DE CHOCOLATE**
Delicioso como un bombón y mucho más digestivo.
- **SUPREMO DANONE DE CARAMELO**
Exquisito como una golosina y mucho más alimenticio.

**ENVASES
SIN
DEVOLUCION**

CONCERTS DEDICATS ALS SOCIS PROTECTORS

ORFEÓ CATALÀ

Director: Mtre. LLUIS M. MILLET

Subdirectors: Mtres. J. Tomàs i A. Cabané

Audicions núms. 1047 i 1048

PROGRAMA

I

El Cant de la Senyera	LL. MILLET
La Dama d'Aragó (pop. catalana)	LL. MILLET
El pastoret (pop. catalana)	LL. MILLET
Pregària a Sant Jordi	LL. MILLET
Sospirs	LL. MILLET
La filla de Maria	LL. MILLET
Salve «Regine Cataloniae»	LL. MILLET
Salve Maria	LL. MILLET

II

Secció de nois:

Som petits	LL. MILLET
Sol, solet	CUMELLES RIBÓ
Arri, Arri cavallet	CUMELLES RIBÓ

Petita pausa

Fum, fum (cançó en forma de sardana)	J. TOMAS
Roseta (popular francesa)	V. D'YNDY
(1) Pregària (estrena)	J. DOTRAS SERRABELLA
(1) Amor meu (estrena)	J. DOTRAS SERRABELLA
(2) Elegia eterna	E. GRANADOS

Versió per a solo i cor del mateix autor

La nostra verema (sardana)	MORERA
--------------------------------------	--------

- (1) Premiada en el Concurs Orfeó Català 1963
- (2) En commemoració del Centenari del Naixement del seu autor

Solistes: Sònia Albaladejo, soprano
Gaietà Renom, tenor

Acompanyament a l'orgue: Mtre. J. M. ROMA

Direcció:
Mtre. LLUÍS M.ª MILLET

Dilluns, 13 i dimecres, 15 de novembre de 1967, nit, a les 22.15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Jorquera Hnos.

Iberia Musical

PIANOS - ARMONIUMS - ORGANOS
INSTRUMENTOS TALLER ESPECIALIZADO
ESTUDIO TECNICO

Asesorés técnicos y afinadores del Palacio de la Música,
Juventudes musicales y otras importantes asociaciones
de conciertos

Calle Copons, 2 (Frente Catedral)

- Teléfono 222 77 74

- Barcelona - 2

AYUNTAMIENTO DE BARCELONA VII CICLO DE TEATRO MEDIVAL

Puesta en escena de la

Farsa de la visita

(1524 y 1540)

obra bilingüe del poeta valenciano

JUAN FERNANDEZ DE HEREDIA

Salón del TINELL

Noviembre, días 13, 15, 16 y 17, a las 22.30 horas

Localidades, en Plaza de Cataluña, a partir del día 7
y en Plaza del Rey, los días de representación

EL HUMOR, EL REALISMO, LA IRONIA I LA SOFISTICADA DESENVOLTURA DE LA
CORTE Y LA SOCIEDAD VALENCIANAS DE LA EPOCA, EVOCADAS CON MAESTRIA
Y AGUDA EXACTITUD POR SU DRAMATURGO MAS REPRESENTATIVO, INJUSTAMEN-
TE IGNORADO POR EL GRAN PUBLICO DE NUESTROS DIAS.

Cartas a la Redacció

Molt senyors meus:

El concert celebrat el diumenge 1 d'octubre a la tarda al Museu Marítim, es va començar mitja hora més tard del que anunciava el programa. És natural que per als qui vivim fora de Barcelona, això representà que alguns haguéssim de marxar abans de l'acabament d'aquell important concert dintre el Festival Internacional de Música, malgrat que hom anunciés allò de «...rigorosa puntualitat, etc...»

El firmant resideix a Vic. Per sortir del concert per tal de no fer tard a l'últim tren, i no molestar el públic, vaig haver de posar-me a prop de l'entrada ja que el meu seient era al final de la Sala. ¿Per què no començar a l'hora anunciada, oimés en el present concert on, donat el seu caire d'EXTRA, havien de fer-se els discursos corresponents?

El mateix crec que hauria de tenir-se present en tots els concerts de tarda que es celebren al Palau; podrien acabar a dos o tres quarts de nou; ha de tenir-se en compte que ádhuc seria molt ben vist pels de la capital, ja que avui les distàncies s'han allargat massa també per a ells i sobretot si surten a la nit.

Recordo que l'any 33 o 34 en ocasió dels concerts de diumenges a la tarda del «Patronat de l'Orquestra Pau Casals» hom tingué en compte els assistents forans, per raó de certes entrevistes amb senyors de Sabadell, Manresa, etc etc.

Som molts els qui els agrairíem que es posés remei al que acabo d'exposar. Mentrestant, aprofito l'avinentesa per agrair-los aquesta delicadesa i saludar-los ben efusivament, seu affm. s. s.

ANTONI POUS.— VIC

NOTA DE LA REDACCIO. — Quant al concert del Museo Maritim, indiquem al nostre comunicant que hem passat la seva lletra als organitzadors del Festival Internacional de Música. Pel que fa referència als concerts celebrats al Palau de la Música Catalana, hom procura de començar puntualment. Tot amb tot, sorgeixen, de vegades, alguns impondrables que ho impedeixen.

Discos editados en España de

BERNARD HAITINK

835.070 AY (Stereo)

B. BARTOK

Concierto para orquesta. Suite de Danzas. Orquesta del CONCERTGEBOUW (Amsterdam).

835.108 AY (Stereo)

M. RAVEL

Daphnis et Chloe (Suite núm. 2): Lever du jour. Pantomime. Danse générale. Pavane para una infanta difunta. Alborada del gracioso. — *Rapsodia española*: Prélude à la nuit. Malagueña. Habanera. Feria.

835.055 AY (Stereo)

P. I. TCHAIKOVSKY

Concierto para violín en "re" mayor, op. 35. Concierto para violín en "mi" menor, op. 64.

835.144 AY (Stereo)

I. STRAWINSKY

El pájaro de fuego: Introducción. Danza de "El pájaro de fuego". Variación del "El pájaro de fuego". Ronda de las princesas. Danza infernal del Rey Kastchey. Berceuse. Final. — *Petroushka* (Burlesca en cuatro escenas): Feria de Carnaval. Danza rusa.

835.166 AY

M. MUSSORGSKY

Cuadros de una exposición: Paseo. El gnomo. El viejo castillo. Tullerías. Bydlo. Ballet de los polluelos en sus cascarones. Samuel Goldenberg y Schmuyle. La plaza del mercado en Limoges. Catacumbas. La cabaña de patas de gallina. La gran puerta de Kiev.

C. SAINT-SAENS

Danza Macabra, op. 40.

H. BERLIOZ

El Carnaval Romano, Obertura, op. 9.

IGOR MARKEVICH

dirigiendo la orquesta de
R.T.V.E.

MANUEL DE FALLA
EL AMOR BRUJO

EMMANUEL CHABRIER

ESPAÑA

MAURICE RAVEL

BOLERO

Nº DE CATALOGO 802 783 LY

proximamente en discos

XXV ANIVERSARI DE L'ORFEO LAUDATE
(1942-1967)

Dimecres, 22 de novembre de 1967, a les 10'15 de la nit

FESTIVITAT DE SANTA CECILIA
(Patrona dels músics)

AUDICIÓ DE CLAUSURA DELS ACTES COMMEMORATIUS

Programa

I

CANTS I DANSES DE LA MORT
MUSSORGSKY
(cantada en rus)

RAIMON TORRES

II

NOVENA SIMFONIA
BEETHOVEN

Solistes

CECILIA FONDEVILA

MONTSERRAT MARTORELL DE CORNUDELLA

BARTOMEU BARDAGI

RAIMON TORRES

ORQUESTRA SIMFONICA I CORS

Direcció: ANGEL COLOMER I DEL ROMERO

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

los conciertos

ASOCIACION DE CULTURA MUSICAL. — El día 31 por la noche, en el Palacio de la Música, la Asociación de Cultura Musical, de Barcelona, iniciará sus actividades de la presente temporada. Para tan importante sesión ha podido asegurarse el concurso del violinista Yehudi Menuhin, quien con la Orquesta Ciudad de Barcelona, bajo la dirección del maestro Antonio Ros-Marbá interpretará el Concierto en la mayor de Mozart y el Concierto en re menor de Brahms. Se completa el programa con la Sinfonía en mi bemol de Mozart. Concierto de solemnidad y de acontecimiento musical en este de la «Cultural», al que seguirán otros de la máxima importancia en los que intervendrán artistas de fama internacional.

EL PIANISTA POLACO MALCUZYNSKY. — Una intensa actividad, en la presente temporada, viene desarrollando el gran pianista polaco Witold Malcuzyński. Las principales ciudades de Europa, los Festivales Internacionales de Música, las orquestas de mayor prestigio, han solicitado el concurso de este excepcional pianista polaco que vuelve a presentarse en Barcelona, el día uno del próximo mes de noviembre, por la tarde, en el Palau ofreciendo un programa del mayor interés integrado por obras de Beethoven, Prokofieff, Debussy y Chopin.

RECITAL CHOPIN POR RUBINSTEIN. — Constituye siempre, no sólo entre los aficionados a la Música, sino también en los medios sociales y público en general, un verdadero revuelo y espontáneo entusiasmo el anuncio de una actuación por el pianista Rubinstein. Todo pronóstico queda sin valor alguno ante la ración del público que se apresura a asegurarse la localidad en la que poder admirar, una vez más, a tan excelso artista, a tan popularísimo pianista. Rubinstein ofrece en su próxima actuación en el Palacio de la Música un programa integrado por obras de Chopin.

Servicio internacional de venta de sonido grabado por correo, implantada en España esta nueva modalidad por medio de su delegación:

Phono-Post Internacional
116 west 14th street
New York N.Y. 10011

Discos clásicos - Jazz - Populares

De cualquier parte del mundo, sin limitación de catálogos, nacionalidades ni marcas.-Recibidos directamente en su domicilio contra reembolso.

Los servicios de Fonocorreo, pueden además ofrecerle cualquier otra modalidad de disco: Operas, Zarzuelas, Polifónico, Barroco, Sinfónico, Coral, Folklore de todo el mundo, Folk-songs, Gospels, Negro Espirituales, Tops-Hits, Top Tunes, Recitados, Comedias, Novelas leídas en todas las lenguas, Cursos de Idiomas y de instrumentos, Música para acompañar cantantes y solistas instrumentales, Misceláneas, Discos de Efectos, Discos de ambientación musical, Religiosos, De demostraciones, De pruebas, De frecuencias, etc.

APARTADO DE CORREOS 6043

BARCELONA

*Irving Berlin, Richard Rodgers,
Leonard Bernstein, Eugene Ormandy,
Louis Armstrong, Bing Crosby,
Doris Day, Glenn Ford, Frank Sinatra,
Victoria de Los Angeles,
Claudio Arrau, Nat Milstein,
Isaac Stern, Alfred Hitchcock,
Elia Kazan, Joshua Logan,
André Kostelanetz,
y otras muchas celebridades
del mundo de la música
han escogido FISHER.*

Una gama única en el mundo de la Alta Fidelidad;
Amplificadores, Sintonizadores, Receptores
y Pantallas acústicas de una calidad técnica y sonora excepcionales.
Concebidos, contruídos y controlados por los laboratorios de la
FISHER CORPORATION. Long Island City. New York, USA

En España, VIETA Audio Electrónica,
con sus 12 años de experiencia en Alta Fidelidad,
garantiza sus productos.

Los aparatos FISHER sólo los hallará Ud.
en los mejores comercios especializados de nuestro país.

FISHER

noticias y comentarios

BARCELONA. — Se ha celebrado un concierto con motivo de las Fiestas de la Merced-Festivales de Otoño en la Parroquial Basilica de Ntra. Sra. de la Merced. Fue interpretado a cargo de la Orquesta de Cámara «Amics dels Classics», bajo la dirección del maestro Joan Palet Ibars con la colaboración de la Coral Cantiga bajo la dirección del maestro Leopold Massó. Actuaron como solistas: María Dolores Martí, María Dolores Agell, Gaietà Renom y Josep Domenech.

BARCELONA. — Ha tenido lugar en la cierto inaugural del Organo. Colaboró co-Parroquia San Pacia la bendición y Conmo organista la eminente profesora Montserrat Torrent.

BARCELONA. — El 13 de octubre se cumplió el 47 aniversario de la presentación oficial en el Palacio de la Música de la «Orquesta Pau Casals». Como programa inaugural la orquesta interpretó «Suite en re» de Bach; «Octava Sinfonía» de Beethoven; «Ma mere L'oye», de Ravel y el poema sinfónico de Liszt «Los ideales».

ANDREUA FORNELLS. — Ha fallecido en Barcelona la que había sido extraordinaria soprano, Andreua Fornells Vilar, que se había destacado principalmente como solista del Orfeo Català. Había ingresado en la sección coral el 19 de noviembre de 1902, a propuesta de la profesora y solista Emerenciana Wehrle. Andreua Fornells se hizo célebre por la exquisita interpretación de las bellas melodías catalanas. El nombre de Fornells va unido al del Orfeo Català, donde adquirió un renombre totalmente justificado. Sus interpretaciones de *El cant dels ocells*, *El rossinyol*, *Divendres Sant*, *Cançó de bressol* y de tantas otras no han tenido mejor intérprete. Fue memorable también cada una de sus intervenciones como solista

en los grandes oratorios: *Les estacions* de Haydn, *Missa en si menor* de Bach, *Missa Solemnis* y *Novena Sinfonía* de Beethoven, diversas cantatas de Bach, etc. A sus grandes éxitos interpretativos sería necesario añadir, en una nota más extensa, su sensibilidad como compositora-intérprete, y su alto magisterio al frente de la cátedra del Conservatorio Superior Municipal de Música de nuestra ciudad. Descanse en paz la eximia artista.

V FESTIVAL INTERNACIONAL DE MUSICA. — Dentro del presente Festival internacional de Música, y siguiendo la costumbre de años anteriores han sido celebradas tres misas en las que han participado tres conjuntos corales: En la capilla de Santa Agueda, el Cor Madrigal bajo la dirección de Manuel Cabero (obras de E. Ribó, Gelineau, Brahms, D. Cols, I. Segarra y Rodoreda) y el Orfeón Pamplonés, bajo la dirección de José Antonio Huarte con la interpretación de la *Missa Quarti Toni* de Victoria. En la basilica del Pi, el Orfeo Manresà, bajo la dirección del maestro Agustí Coll y con la participación del organista Ignasi Torras ofreció la primera audición en Barcelona de la *Missa Brevis* en do mayor K, 115, de Mozart.

GRAN TEATRO DEL LICEO. — Se ha hecho público el programa de la próxima temporada del Liceo, cuya inauguración está prevista para el día 7 de noviembre y que se prolongará hasta el 31 de enero de 1968. En cartel figuran 50 funciones, con 17 óperas distintas del repertorio italiano, francés, ruso, alemán y español. Intervienen cincuenta y dos cantantes, algunos de los cuales no han actuado todavía en el Liceo. Entre nuestros grandes artistas es esperada la reaparición de Montserrat Caballé, después de sus ya continuados triunfos en el Metropolitan de Nueva York.

Día 31 de octubre, 10.30 noche, en el **Palacio de la Música**

ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA

Director Maestro: ANTONIO ROS-MARBA

Solista:

YEHUDI MENUHIN

violinista

ASOCIACION DE CULTURA MUSICAL

Exclusivamente socios. Inscripciones y detalles: Vía Layetana, 113 - 1.º 2.ª - Tel. 232 4332

MALCUZYNSKI

el gran pianista polaco actuará en un

UNICO RECITAL

el día 1.º de noviembre a las 6.15 tarde. **Palacio de la Música.**

Día 26 de noviembre, tarde, en el **Palacio de la Música**

Recital Chopin

por el pianista

RUBINSTEIN

concursos y festivales

- **CANCIONES NAVIDEÑAS.** — A fin de estimular el cultivo y difusión de canciones navideñas catalanas, S'Agaró, el privilegiado lugar de la Costa Brava, convoca un concurso de canciones, de acuerdo con las siguientes bases: I. Las composiciones, escritas para piano y canto a una sola voz, habrán de ser rigurosamente inéditas y originales, si bien con ambiente navideño y sabor popular. — II. De estar formada la composición, por coplas y estribillos, por excepción podrán remitirse originales a dos voces, si éstas vienen a ser aplicadas a una parte de la obra, o sea sólo en las coplas. — III. De todas las obras presentadas al concurso, el Jurado, seleccionará seis de ellas que pasarán a una final para ser interpretadas por grupos coros infantiles en audiciones llevadas a cabo ante un público infantil. — IV. Este público infantil emitirá su juicio de primacía de las mismas, mediante sufragio, estableciéndose, para éste fin, dos clasificaciones de canciones seleccionadas, cuya audición será dada en dos turnos. En el primer turno, el programa de las canciones puestas a votación estará compuesto de entre las tres señaladas al efecto por parte del Jurado, quedando elegidas en este acto, el primero, segundo y tercer premio. En el segundo turno, con igual mecánica de sufragio, se dará la audición de las canciones seleccionadas por el Jurado para que de entre ellas sean otorgados los tres accésits. — V. Los premios que se otorgan son: Un primer premio de 15.000 pesetas, un segundo de 10.000 y un tercero de 7.500 pesetas, para el primer turno, y un accésit de 4.000

pesetas, y un segundo de 3.000 y un tercero de 2.000 para el segundo turno. — VI. El plazo de admisión de obras terminadas a las doce horas del día 10 de noviembre próximo y deberán ser entregadas, tanto el contenido del texto, como de la música por duplicado, mediante sobre cerrado, en el cual venga escrito un lema o título, acompañado de otro pliego, también cerrado, en el que figure igual lema o título y en su interior el nombre y dirección del autor o autores de la obra. — VII. Las composiciones remitidas al concurso deberán ser entregadas en Radio Barcelona, Caspe, 6, Barcelona. Horario de recepción: de 4 a 6 de la tarde, o bien por correo. — VIII. Componen el Jurado los maestros Lluís M.ª Millet, Juan Dotras Vila, Xavier Montsalvatge, Xavier Turull, Jaime Torrents y Elisardo Sala. — IX. La participación, en el 3er. Concurso de canciones navideñas catalanas, año 1967, significa la plena aceptación de estas Bases, así como del fallo que emita el Jurado que será inapelable.

- **BONN.** — El premio Beethoven 1967, que concede la ciudad de Bonn, cuna del compositor, fue concedido al compositor húngaro de 44 años György Ligeti por su «Requiem» estrenado en Estocolmo en 1965.
- **TOULOUSE.** — En el concurso de canto ha habido una notable carencia de temperamentos dramáticos. En el plano vocal el concurso tuvo, sin embargo, una buena representación. Fueron coronados la polonesa Zdzisława Donat y el americano Louis Hagen-William.

Una obra indispensable per a tota biblioteca important:

HISTÒRIA DEL TEATRE CATALÀ

per Francesc Curet

La primera gran i exhaustiva història de l'escena catalana, on surten tots els personatges que han donat vida i relleu a aquesta branca de la nostra cultura.

Un miler d'il·lustracions
Profusió de color
EDITORIAL AEDOS

Un llibre que ha donat la volta al món, ara en la seva versió original:

CONVERSES AMB PAU CASALS

per Josep M. Corredor

Traduïda a dotze idiomes, aquesta és l'obra capital per conèixer la vida i les opinions del mestre, explicades per ell mateix

Il·lustrat amb dotze làmines

EDITORIAL SELECTA

Distribució d'ambdues obres:

Casa del Llibre s.a.

LONDRES. — El famoso director de orquesta inglés, Sir Malcolm Sargent, ha fallecido víctima de una larga enfermedad. Había sido uno de los más célebres directores de orquesta británicos.

PARIS. — Se ha celebrado el 15 aniversario de la Orquesta de Cámara de la O.R.T.F. Presentaron, bajo la dirección de su fundador, Pierre Capdevielle, la obra maestra de Alejandro Scarlatti, «Mitridate Eupatore».

NUEVA YORK. — Ha fallecido el cantante, compositor y guitarrista Woody Guthrie, después de una larga enfermedad nerviosa que le ha imposibilitado durante trece años.

BUCAREST. — La Orquesta Filarmónica de Los Angeles ha producido una viva impresión. La sonoridad y la disciplina han sido ejemplares, pero el conjunto aparece masivo y sin relieve.

MUNICH. — Con ocasión del 60 cumpleaños del compositor Günter Bialas, se ha celebrado un concierto especial. Se interpretaron la «Música en dos tiempos para arpa y arco», los «Lieder de García Lorca» y una sinfonía y sus «Preisungen» (Cantatas) para barítono y órgano. Bialas es profesor de Composición en el Conservatorio de Munich y es autor, entre otras composiciones, de la ópera «Hero y Leandro».

MONTREAL. — La Orquesta Nacional de la O.R.T.F. ha llegado a dicha ciudad donde dará tres conciertos con motivo del Festival mundial del espectáculo de la Exposición Universal. Después de su estancia en Montreal, la orquesta efectuará una jira por los Estados Unidos.

KIEL. — Todos los públicos germanos reciben con extraordinario entusiasmo los conciertos de la Orquesta Nacional de Madrid. Frubeck y los profesores corresponden a las ovaciones con «bises» de música española.

LUCERNA. — Según un comentario del enviado especial de «Le Monde», la Orquesta Nacional de la O.R.T.F. ha tenido un éxito triunfal en su participación con motivo de las Semanas Internacionales de Música. El periodista añade, sin embargo, que este triunfo ha beneficiado poco a la escuela francesa.

BADEN-BADEN. — El tercer concierto Ars Nova de Radio Sudoeste Baden-Baden se inauguró con la obra para coro hablado «AMN» de Dieter Schnebel.

XII Gran premio del disco 1967

El 7 de octubre, Día del Disco, se dio a conocer el resultado del XII Gran Premio del Disco 1967 otorgado por la Revista «Ondas» y Radio Barcelona.

El Jurado que otorgó los premios estaba compuesto por los siguientes miembros: Don Pedro Voltés, Director del Archivo Histórico de la Ciudad; Maestro don Juan Dotras Vila, por la Sociedad de Autores; don José María Guillem García, fundador de la radio-difusión española; don Manuel Tarín Iglesias, Director de Radio Barcelona y de la Revista «Ondas»; don José Luis Surroca, Director de Radio Juventud; don Pedro Casadevall, Presidente del Hot Club de Barcelona; don Carlos Marimón, crítico de discos; don Raimundo Tort; don Jaime Torrents, Jefe de Programas y Emisiones de Radio Barcelona, y don Jorge Janer, asesor de Dirección de EAJ-1, que actuó como Secretario. Los discos premiados han sido:

MUSICA DE CAMERA

P. Antonio Soler, Quintetos para clave y cuerda. (Hispavox-HH-240/41/42.)

MUSICA DE CAMERA PARA ORQUESTA

J. S. Bach, El arte de la fuga. (DECCA-SXLE 303-04.)

LIEDER

Schubert-Schumann. Tenor: Hermann Prey. (DECCA-SXL 6161.)

MUSICA SINFONICA

Brahms, Sinfonía núm. 2. (DECCA-SXL 6172.)

OPERA

P. Mascagni, Cavallería Rusticana. — **R. Leoncavallo**, I Pagliacci. (DEUTSCHE GRAMMOPHON - 139.205/6/7 SLPM.)

FRAGMENTOS DE OPERA

Marilyn Horne, Recital. (DECCA-SXL 6149.)

MUSICA DE CONCIERTO

J. Brahms, Concierto para violín y orquesta en Re Mayor, op. 77. Christian Ferras, violín. (DEUTSCHE GRAMMOPHON - 138.930 SLPM.)

MUSICA RELIGIOSA DE CONCIERTO

Beethoven, Missa Solemnis. (L.V.S.A. - SAN 165/6 L.)

MUSICA DE BALLET

Stravinsky, Orfeo. Apolo. (C.B.S. - 72355.)

ORGANO

L'orgue de Maó. (EDIGSA-AHM 10/43.)

PIANO

Chopin. Artur Rubinstein. (RCA VICTOR - LM 2889.)

GUIARRA

Maestro Segovia. (DECCA - SAH 17002.)

PREMIO A LA MAS EXTRAORDINARIA REALIZACION FONOGRAFICA

R. Wagner, Las Walkirias. (DECCA-SXLE 312/16.)

PREMIO AL MEJOR DISCO DE AUTOR E INTERPRETE ESPAÑOL

Falla, La vida breve. Victoria de los Angeles. (L.V.S.A. - SAN 157-8 L.)

MUSICA CONTEMPORANEA ESPAÑOLA

Anna Ricci, Música Española actual. (BELTER-17.077.)

L'Orgue de Maó

Josep Elies, Antoni Soler,
Freixanet, Josep Vinyals

Montserrat Torrent, organista

AHMC 10/43

La Antología Històrica de la Música, a la cual va dedicada buena parte de la presente edición extraordinaria, tiene como finalidad la recopilación de las obras más características de nuestra historia musical. Son nuestros propios intérpretes quienes por regla general las recrean. Si esta feliz coincidencia se da prácticamente en la mayoría de estas grabaciones, en la presente se une el hecho de dar a conocer también un instrumento catalán muy característico: el órgano de Mahón. Al igual que en otro disco de la misma serie (L'orgue del Vendrell, AHMC, 10 % 41), Montserrat Torrent, su indiscutible intérprete, nos presenta uno de los pocos instrumentos de esta clase todavía en estado satisfactorio, que se han salvado de la destrucción o del abandono. Si el órgano del Vendrell (1777) es una pieza singular de gran importancia, no lo es menos el que conserva la iglesia parroquial de Santa María de Mahón. (Próximamente aparecerá una grabación de obras de autores catalanes contemporáneos interpretados por Montserrat Torrent con el órgano de la catedral de Girona.)

Uno de los aciertos más importantes de este disco (que por sus altas calidades ha merecido el premio del Disco del presente año) es el de haberlo dedicado exclusiva-

mente a compositores catalanes del siglo XVIII, la mayoría de los cuales son desconocidos o prácticamente olvidados. De Josep Elies «padre y patriarca de los organistas españoles», (Nebra) se incluye *Te Deum*, breve y brillante Entrada, según un manuscrito que conserva el Archivo de Montserrat y *Salve Regina*, en forma de preludio y fuga. Del Padre Antoni Soler (Olot 3.XII.1729 - Escorial 20.XII.1783), que bien puede considerarse como el compositor catalán más importante del dieciocho, una de sus innumerables sonatas para clavicémbalo u órgano. Con otra sonata en fa mayor de Freixenet —prácticamente desconocido— concluye la primera cara de este disco. Del monje monseratino Josep Vinyals (1771-1825) se ha escogido la sonata núm. XVI, una de las pocas piezas que se conservan de este músico, escrita al parecer a la edad de dieciséis años, cuando estaba todavía en la Escolanía.

Montserrat Torrent, intérprete indiscutible, ha conseguido, como hemos apuntado, el gran premio del Disco del presente año. Esta distinción nos confirma la auténtica categoría de Montserrat Torrent, a la cual fue concedido también el «Gran Prix du Disque» por un extraordinario recital del valenciano Cabanilles. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
OCTUBRE		
25 miérc. 22.15 h.	Palau	Orquesta del Concertgebouw, de Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. Obras de Beethoven, Brahms, Happenes, Debussy . (V F.I.M.)
26 juev. 22.15 h.	Palau	Orquesta del Concertgebouw, de Amsterdam. Dir.: Eugen Jochum. Rosa Sabater, piano. Obras de Wagner, Strauus, Beethoven . (V F.I.M.)
27 viern. 22.15 h.	Palau	Orquesta del Concertgebouw, de Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. Janet Baker, contralto. Ernst Häfliger, tenor. Obras de Haydn y Mahler . (V F.I.M.)
29 dom. 18.30 h.	Palau	Festival de Dansa Catalana . Dir.: Moreno Pallí. (Obra del Ballet Popular.)
31 mart. 22.15 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Yehudi Menuhin, violín. Obras de Mozart y Brahms . (Asociación de Cultura Musical.)
NOVIEMBRE		
1 miérc. 18.15 h.	Palau	Recital Malczynski . Obras de Beethoven, Prokofieff, Debussy, Chopin .
3, 6, 7, 8, 9 10 h.	Palau	VI Ciclo de Audiciones para la Iniciación Musical de los escolares . Sesiones dedicadas a Mozart . (Juventudes Musicales.)
3 viern. 22.30 h.	Palau	Proyección de la película de Paul Czinner, Bolshoi Ballet .
4 sáb. 18.45-22.30	Palau	2.ª y 3.ª sesión de Bolshoi Ballet .
5 dom. 16.15-18.45 y 22.30 h.	Palau	4.ª, 5.ª y 6.ª sesión de Bolshoi Ballet .
8 miérc. 22.45 h.	Palau	Nathan Davis Quintet con Tete Montoliu. «Big City Blues». (II Festival de Jazz.)
9 juev. 22.45 h.	Palau	Albert Mangelsdorff Quintet y la orquesta de Sonny Grey . (II Festival de Jazz.)
10 viern. 22.45 h.	Palau	Dusko Goykovic Quintet . (II Festival de Música.)
11 sáb. 19-22.45 h.	Palau	Oscar Peterson Trio y Coleman Hawkins . (II Festival de Jazz.)
12 dom. 19-22.45 h.	Palau	Rolf y Joachim Kühn Quintet . Mile Davis Quintet . (II Festival de Jazz.)

GUIA MUSICAL

Temporada 1967/1968. 26 octubre 1967. Núm. 3/4.

Edición extraordinaria de 15.000 ejemplares.

Editado por «Palau de la Música Catalana - Departamento de Publicidad».

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUIA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

No pida un vermouth
 pida un MARTINI

Percibirá entonces el sabor incomparable que
 le ofrece esta armoniosa mezcla
 de vinos de calidad y
 plantas aromáticas seleccionadas que,
 en el transcurso de varias generaciones
 ha afirmado su mundial prestigio
 Pídale «On the rocks»

120
millones de
hombres en más
de 50 países
usan
los famosos
productos Floïd

En el mundo entero, el hombre elegante recurre a los mejores productos, tanto para su satisfacción personal como por la impresión que desea causar de hombre impecable.

FLOÏD, tan conocido por su acreditado AFTER-SHAVE, ideal para después del afeitado, ha creado además la mejor serie que existe de perfumería para caballero. La base científica unida a los mejores componentes naturales garantiza la calidad de los productos FLOÏD.

Se obtienen en sus dos series:
Internacional
y Luxe

Floïd en Europa:

ALEMANIA - AUSTRIA - BÉLGICA - ESPAÑA - FINLANDIA
FRANCIA - GRAN BRETAÑA - GRECIA - HOLANDA - ITALIA
NORUEGA - PORTUGAL - SUECIA - SUIZA

Floïd

after-shave lotion
foam after-shave spray
electric pre-shave lotion
electric pre-shave spray
foam shaving-cream spray
hair tonic lotion
hair-fix & spray
cologne for men
deodorant-spray
toilet-soap